

NAȘTEREA , DIN NOU

Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea
Împărăția lui Dumnezeu.
Trebuie să vă nașteți din nou! (Ioan 3:3, 7)

La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și

Cuvântul era Dumnezeu. (Ioan 1:1)

Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. (Luca 8:11)

Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o **sămânță**,
care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi,

prin **Cuvântul lui Dumnezeu**, care este viu

și care rămâne în veac.

Și acesta este Cuvântul, care v-a fost
propovăduit prin Evanghelie.

(1 Petru 1:23, 25)

Biserica lui Hristos

1. Împărăția lui Dumnezeu	pag. 2
2. Împărăția lui Dumnezeu pe pământ	pag. 5
3. Legile Împărăției lui Dumnezeu	pag. 6
4. Scopul legilor Împărăției - Desăvârșirea omului	pag. 7
5. Viața din Împărăția lui Dumnezeu	pag. 8
6. Natura Împărăției lui Dumnezeu	pag. 11
7. Este o Împărăție a Neprihănirii	pag. 12
8. Este o Împărăție a Păcii	pag. 14
9. Este o Împărăție a Dragostei	pag. 17
10. Este o Împărăție a Bucuriei în Duhul Sfânt	pag. 19
11. Lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu	pag. 20
12. Nașterea din nou	pag. 27
13. Întrebări pentru cercetare personală	pag. 34

Împărăția lui Dumnezeu

O “Țară/Împărăție cu străzi de aur”, unde nu sunt lacrimi, nici durere, unde nu mai este moarte, poate atrage atenția multora dintre noi. Credem că nu este om căruia să i se prezinte posibilitatea unei alte vieți mai bune și fără de moarte și să nu-și dorească o astfel de viață. (El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țișă, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut. Apocalipsa 21:4; Fiecare poartă era dintr-un singur mărgăritar. Ulița cetății era din aur curat. Apocalipsa 21:21)

Însă, în această Împărăție, pe lângă “străzile de aur” mai există și lucruri de ordin spiritual, care sunt greu de înțeles și se urcă greu la mintea omului, care pentru cei mai mulți dintre semenii noștri sunt o nebunie. (Omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebunie. 1 Corinteni 2:14)

Aceste lucruri vor aduce o răsturnare de valori în viața noastră fiind incompatibile cu lucrurile pe care le cunoaștem din lume. Din aceste motive pentru mulți dintre noi “Împărăția lui Dumnezeu” rămâne o taină. (Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu... 1 Corinteni 2:9)

Fiul lui Dumnezeu a spus să căutăm nu numai Împărăția lui Dumnezeu, ci și “neprihănirea Lui”, ceea ce înseamnă că Împărăția lui Dumnezeu este mult mai mult decât un loc de confort. (Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui. Matei 6:33)

Mulți dintre noi am dori să fim mântuiți, să avem parte de Rai și nu de Iad, dar neprihănirea din această Împărăție are un nivel greu de atins; ne cere să renunțăm la multe lucruri care ne-au fost până acum un mod de viață.

Neadevărul/minciuna este una din valorile care ne este foarte folositoare peste tot: la școală, la locul de muncă, chiar și acasă. Pentru a ne putea descurca în această viață, suntem tentați de multe ori să folosim neadevărul. Ea este folosită când întârziem la muncă, când ajungem acasă mai târziu, când vrem să ne angajăm... Se poate observa ușor că dacă vom renunța la minciună, viața de zi cu zi va fi mai grea.

Încă una din valorile după care am alergat toți, este egoismul/iubirea de sine. De când ne naștem suntem direcționați doar spre noi, apoi tot episodul vieții este concentrat numai pe acest lucru. Însă trebuie să remarcăm că iubirea de sine nu se regăsește printre lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu.

Sfânta Scriptură ne evidențiază câteva dintre valorile lumii care nu se regăsesc în această Împărăție: „... iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțămitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, ne iubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu. (2 Timotei 3:2) „Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta

ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume.” (1 Ioan 2:16)

Pentru a avea parte de această Împărăție, condiția este să înțelegem și să ne dorim valorile morale care se găsesc în ea. Dacă nu vom înțelege aceste valori, dacă nu vom înțelege că suntem chemați să avem “neprihănirea Lui”, nu vom renunța și nu vom schimba valorile lumii, cu cele eterne.

Pentru a cunoaște aceste valori care se găsesc în Împărăția lui Dumnezeu, unul din lucrurile esențiale pe care trebuie să le facă orice om, este să cerceteze Scriptura. Va trebui nu doar s-o citim, ci să o studiem cu mare atenție pentru a găsi răspuns la multele întrebări ce pot să ne apară. Iată câteva dintre ele:

1. Cine se află în această Împărăție și care sunt valorile Ei?

2. Cum se poate intra în Ea? Sunt condiții de admitere în această țară, sau se intră doar prin mila lui Dumnezeu?

3. Te-ai gândit că această Împărăție are legi privitoare la noul mod de viață? Poți să intri/să te naști din nou în această Împărăție fără să cunoști și să accepți legile care guvernează în Ea? Poți intra în Ea, fără să închei un contract/legământ prin care să te angajezi că vei respecta legile din Ea? (Isaia 29:12)

4. Scriptura ne spune să umblăm după valorile Împărăției de sus. Dar care sunt lucrurile de sus? (Să umblați după lucrurile de sus... Coloseni 3:1, 2)

5. Care sunt criteriile pe care le are Dumnezeu după care alege pe cei puțini din cei mulți chemați?

6. Este un nivel de desăvârșire la care trebuie să fim aduși, pentru ca Dumnezeu să aibă garanția că acolo nimeni nu va mai încălca standardul acestei Împărății? (Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună. Apocalipsa 21:27)

Mulți oameni nu reușesc să o descopere pentru că o caută într-un mod greșit. Dacă începem să facem cercetări despre Dumnezeu, despre sfințenia Lui, despre tot ce este scris în Biblie, despre Împărăția Cerurilor și ne oprim aici, fără să recunoaștem că suntem morți spiritual/păcătoși, apoi să acceptăm și să dorim să ne schimbăm standardul moral după valorile acestei Împărății, nu vom reuși să cunoaștem taina Împărăției. (Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre, în care trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia. Efeseni 2:1)

Împărăția lui Dumnezeu se va afla în inimile oamenilor care acceptă să-și trăiască noua viață după voia/legile lui Dumnezeu. (Împărăția lui Dumnezeu nu vine în așa fel ca să izbească privirile. Nu se va zice: „Uite-o aici” sau: „Uite-o acolo!” Căci iată că Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru. Luca 17:20, 21)

Împărăția Sa, este descrisă ca fiind o Împărăție curată, sfântă, un loc al păcii, al neprihănirii și al dragostei, fiind opusul Împărăției întunericului. (Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt. Romani 14:17) Putem observa că lucrurile care definesc Împărăția lui Dumnezeu sunt caracteristice și Stăpânului ei.

El este: Domn al neprihănirii, Domn al păcii și al dragostei. (El este drept și curat. Deuteronom 32:4; Este întâi „Împărat al neprihănirii” apoi „Împărat al păcii” Evrei 7:1, 2; Dumnezeu este dragoste. 1 Ioan 4:16)

Scriptura ne spune că la un moment dat, în veșnicie, Dumnezeu a avut un plan în care a prevăzut creația omului. Astfel, Dumnezeu a creat pe om și l-a făcut după chipul și asemănarea Sa. (Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu. Geneza 1:27) Scopul creației a fost ca omul să trăiască în comuniune cu Dumnezeu, după legile care guvernează în Împărăția Sa.

Însă omul s-a lăsat înșelat de Satan și prin urmare s-a despărțit de Dumnezeu, pierzând asemănarea/chipul Său. (Voi erați morți în păcatele... Efeseni 2:1)

Cuvântul ne arată că Dumnezeu încă înainte să întemeieze lumea a prevăzut posibilitatea căderii și a avut pregătită o soluție pentru restaurarea și desăvârșirea omului. (În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană. Efeseni 1:4) Astfel Dumnezeu a făcut posibil ca omul să se poată naște din nou, din Dumnezeu, să crească pentru a se asemăna din nou cu El și să ajungă să fie ca El. (Acum suntem copiii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când se va arăta El, vom fi ca El. 1 Ioan 3:2)

Dacă vom ajunge să fim din nou ca El, atunci este esențial să înțelegem ce înseamnă acest lucru. Va trebui să-L “vedem” pe Dumnezeu așa cum este El și să ne dorim să fim ca El. Pentru a-l cunoaște pe Dumnezeu, trebuie să ne uităm la căile lui/la felul Lui de a fi. (Acum, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, *arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște...* Exod 33:13)

El este: Îndelung răbdător, plin de îndurare, milostiv, încet la mânie, plin de bunătate, plin de dragoste, drept și curat, sfânt... (Domnul a trecut pe dinaintea lui și a strigat: Domnul, este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credinciosie. Exod 34:6; „Domnul este îndelung răbdător” Psalmi 145:8; Dumnezeu este dragoste. 1 Ioan 4:16)

Așa cum un prunc începe să se deprindă cu lucrurile noi din viață învățând și copiind pe părinții săi, în același mod se va întâmpla și cu cel ce se naște din Dumnezeu. El ne va fi Tată și va lucra cu noi pentru a ne imprima deprinderile/însușirile Lui. Pentru a ne însuși caracterul Lui va trebui să-l urmăm și să-l imităm, ca un copil pe părintele lui în tot ce face. (Sunt incredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi. Filipeni 1:6; ...să Mă urmeze. Matei 16:24)

Cu tristețe observăm că în zilele noastre nu mai vedem aproape pe nimeni să umble după lucrurile care duc la obținerea Chipului lui Hristos. Aceasta se datorează în mare parte faptului, că tot mai mulți dintre cei care își spun creștini născuți din nou, au îmbrățișat învățătura care spune că suntem mântuiți doar prin credința în jertfa Domnului; învățătură care afirmă că omul, atât înainte, cât și după nașterea din nou, nu poate face nimic pentru mântuirea lui, totul rezumându-se la harul/mila Lui.

Această falsă învățătură îl incredințează pe om că nu se poate ajunge la

desăvârșire în această viață, faptele credinței noastre fiind ca o haină mântuită și de aceea nimeni n-ar putea fi mântuit în ziua de apoi, decât prin mila lui Dumnezeu.

Astfel faptele credinței ar fi opționale/doar pentru răsplată, nu pentru a fi transformați după chipul Domnului. Însă cei care au primit această învățătură, vor trebui să trăiască cu speranța falsă, ca la învierea celor morți, Dumnezeu să aibă o formulă specială pentru ai putea desăvârși. Prin această formulă, se speră ca Dumnezeu să curețe caracterul omului de toate năravurile cu care pleacă de pe pământ; de mânie, de viclenie, de hoție... (vezi doctrina purgatorului, a vâmlor, a desăvârșirii în ziua învierii, în mia de ani...) Să ne întrebăm: Noi, ce doctrină avem?

Trebuie să spunem că nu este înșelare mai mare ca aceasta. Acceptând această învățătură, de fapt negăm planul și lucrarea lui Dumnezeu, care poate aduce la desăvârșire prin Duhul Sfânt pe cei ce ascultă de El. (El a dat pe unii... pentru desăvârșirea sfinților. Efeseni 4:11; După ce veți suferi puțină vreme, vă va desăvârși... 1 Petru 5:10; Voi fiți, deci, desăvârșiți. Matei 5:48)

Scriptura ne spune că cel care trăiește în păcat, nu va intra în Împărăția Sa veșnică. Caracterul cu care vom pleca din viață, cu acela ne vom prezenta la înviere, înaintea lui Dumnezeu. (Nu știți că cei nedrepti nu vor moșteni Împărăția? Nu vă înșelați în privința aceasta: 1 Corinteni 6:9)

Dumnezeu lucrează cu noi prin Duhul Sfânt pentru a ne face desăvârșiți și acest lucru îl va face doar în timpul vieții de pe pământ. (Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi. Filipeni 1:6; Suntem schimbați în același chip al Lui... prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18; Dumnezeu păcii... să vă facă desăvârșiți în orice lucru bun, ca să faceți voia Lui, și să lucreze în noi ce-I este plăcut. Evrei 13:20; Fiți dar desăvârșiți... Matei 5:48)

Credința în Cuvântul întrupat, trebuie să lucreze împreună cu faptele noastre și prin ceea ce facem în ascultare de El, se va obține chipul lui Hristos în noi. (Credința lucrează împreună cu faptele lui, și, prin fapte, credința a ajuns desăvârșită. Iacov 2:22)

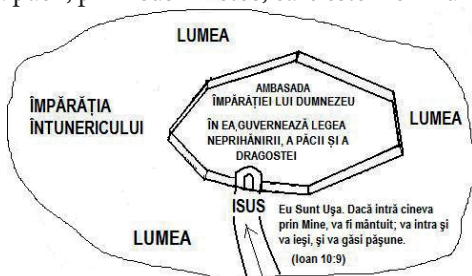
Împărăția lui Dumnezeu pe Pământ

Datorită căderii lui Adam, omul prin nașterea naturală se naște mort spiritual și nu are drept de cetățenie în această Împărăție. (Aduceți-vă aminte că în vremea aceea erați fără Hristos, fără drept de cetățenie... fără nădejde. Efeseni 2:12)

Ca să devină posibilă răscumpărarea noastră cât și strămutarea în Împărăția lui Dumnezeu, Domnul Isus a plătit acest preț prin moartea Lui. (El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului, și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui, în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor. Coloseni 1:13, 14; Căci prin El și unii și alții avem intrare la Tatăl, într-un Duh. Așa dar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu. Efeseni 2:18, 19)

Această Împărăție a lui Dumnezeu, care a coborât pe pământ o putem privi ilustrativ ca fiind o ambasadă a Împărăției Cerurilor. Este o Împărăție spirituală, fără granițe materiale și este adusă în inimile cetățenilor ei, neputând fi văzută cu ochii trupului. (Căci iată că Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.” Luca 17:21)

Domnul Isus a fost trimis ca Ambasador al acestei Împărății, cu misiunea să ne-o aducă pe pământ, împreună cu standardul și cu legile ei. El se află la intrarea/Ușa acestei ambasade aducând oamenilor lucrurile/legile care guvernează în Ea. (Trebuie să vestesc Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și în alte cetăți; fiindcă pentru aceasta am fost trimis. Luca 4:43; El a trimis Cuvântul Său fiilor lui Israel, și le-a vestit Evanghelia păcii, prin Isus Hristos, care este Domnul tuturor. Fapte 10:36)

Nimeni nu poate intra în Împărăția lui Dumnezeu prin altă parte decât prin intrarea stabilită de Dumnezeu, aceasta fiind Cuvântul Lui care s-a întrupat. (Eu Sunt Ușa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit. Ioan 10:9)

Legile Împărăției lui Dumnezeu

Mulți dintre noi am vrea să fim în Împărăția lui Dumnezeu, să ne bucurăm, să nu mai suferim, dar poate nu ne gândim că acolo trebuie să fie și legi, după care va trebui să trăim. Poate nu ne gândim că “acolo sus” va trebui să conviețuim unii cu alții și acest lucru va trebui să se facă după legile Împărăției.

Însă în Împărăția lui Dumnezeu, se face voia Lui, sau altfel spus acolo guvernează Legile Cerului/Cuvântul Lui, legi care sunt veșnice și neschimbătoare. (Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece. Matei 24:35; Cuvântul Domnului rămâne în veac. 1 Petru 1:25)

Dacă Împărăția lui Dumnezeu este caracterizată de neprihănire, pace și dragoste, atunci și lucrurile de sus/Legea lui Hristos va fi specifică acestor însușiri. Astfel când Scriptura ne spune că Domnul pune în inima noastră legile Lui, acestea vor fi de fapt legile cu privire la neprihănire, pace și dragoste.

Putem observa că o parte din legile din lumea seculară nu contravin cu cele din Împărăția lui Dumnezeu. Vom lua ca exemplu legea fiscală. Domnul este cel care a rânduit “Statul”, ca slujitor al Lui pentru colectarea taxelor. (Căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu. Romani 13:1)

Legile care sunt date de aceste stăpâniri rânduite de Dumnezeu și care nu contravin legilor lui Dumnezeu vor trebui respectate. (Tot pentru aceasta să plățiți și taxele. Căci dregătorii sunt niște slujitori ai lui Dumnezeu. Romani 13:6)

Însă, dacă o lege a Țării de jos va intra în conflict cu o lege a Împărăției, va trebui să punem în practică legea Împărăției. (Judecați voi singuri dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu. Fapte 4:19)

Vom lua un exemplu în domeniul drepturilor cetățeanului. În Țara de jos/în lume dacă ți se face o nedreptate, legea din lume îți dă dreptul la apărare. Astfel vei putea apela la poliție, justiție, pentru a ți se face dreptate.

În Țara de sus, legea este diametral opusă. Ea te obligă să trăiești în pace cu toți oamenii. În cazul în care se judecă cineva cu tine ca să-ți ia haina, pentru a păstra pacea în inima ta, cât și cu ceilalți, legea Țării de sus îți spune ca să-i lași și cămașa. (Orișicui vrea să se judece cu tine și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa. Matei 5:40)

Scopul legilor Împărăției - Desăvârșirea omului

În lume, omenirea se află în întunericul păcatului. Nu este om care să facă binele. Acesta este motivul pentru care sunt date legi care să reglementeze și să facă posibilă conviețuirea oamenilor. Ele condamnă și pedepsesc faptele rele, însă nu sunt concepute să lucreze la desăvârșirea omului. Sfânta Scriptură ne spune că și legea vechi testamentară a fost dată din pricina călcărilor de lege. (Pentru ce este Legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege. Galateni 3:19)

Însă în Împărăția cerească lucrurile nu sunt tot ca în lume. Cei ce se află în Împărăția veșnică a lui Dumnezeu trăiesc în lumină și sunt desăvârșiți. Pentru a putea locui împreună cu Dumnezeu, omul va trebui să se nască din nou din Dumnezeu și să ajungă desăvârșit ca El. (Voi fiți, deci, desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit. Matei 5:48)

Pentru aceasta trebuia să vină o altă lege diferită de legea lui Moise, o lege care să se adreseze inimii omului, pentru a ne putea transforma caracterul. O astfel de lege ne-a fost adusă din Împărăția cerească de către Domnul Isus. (Nu sunt fără o lege a lui Dumnezeu, ci sunt sub legea lui Hristos. 1 Corinteni 9:21)

Cuvântul ne spune într-un mod categoric, că Legea păcatului și a morții (vezi Romani 8:2) nu putea să facă pe om desăvârșit. (...căci Legea n-a făcut nimic desăvârșit. Evrei 7:19; În adevăr, Legea, care are umbra bunurilor viitoare... nu poate niciodată ...să facă desăvârșiți pe cei ce se apropie. Evrei 10:1)

Legea Împărăției/Legea lui Hristos are ca țintă să ne facă asemănători cu El/ să ne însușim caracterul Său. (Iată legământul pe care-l voi face cu ei... voi pune legile Mele în inimile lor, și le voi scrie în mintea lor. Evrei 10:16; Ținta poruncii este dragostea. 1 Timotei 1:5) Iată una din aceste legi: "Purtați-vă sarcinile unii altora, și veți împlini astfel Legea lui Hristos". (Galateni 6:2)

Învățăturile/poruncile lui Hristos sunt o Școală a integrității, a păcii și a dragostei. Ele vor prinde viață în inima noastră în măsura în care vom asculta de ele. (Deci, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și prea iubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu îndelungă răbdare. Coloseni 3:12)

Astfel nu numai faptele exterioare, ci și gândurile noastre vor trebui subordonate legii lui Hristos. (Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Matei 28:20; Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele. Ioan 14:15; Orice gând îl facem rob ascultării de Hristos. 2 Corinteni 10:5)

Duhul Sfânt folosește aceste învățături, pentru a forma în cel care se lasă călăuzit de El, un caracter asemănător cu al lui Hristos. (Suntem schimbați în același chip al Lui... prin Duhul. 2 Corinteni 3:18)

Una din aceste învățături/porunci ne spune să nu ne împotrivim nimănui, nici chiar celui ce ne face rău. Prin păzirea/punerea ei în practică va rodi în noi: pacea, îndelunga răbdare; o roadă a Duhului, o parte din chipul lui Dumnezeu. (Matei 5:39)

Cei ce vor intra/se vor naște în ambasada Împărăției de sus sunt învățați și călăuziți de Duhul Sfânt, apoi sunt trecuți prin încercările credinței pentru a se întări și pentru a ajunge la desăvârșire. (Încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți. Iacov 1:3, 4)

Încercările prin care vom trece nu sunt mai mari decât puterea omenească și au ca scop să ajungem la biruință asupra întunericului, pentru a ne face vrednici de a locui împreună cu sfinții. (Cei ce vor fi găsiți vrednici să aibă parte de veacul viitor, vor fi ca îngerii. Și vor fi fiii lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii. Luca 20:35)

Cercetare personală:

- În ce Împărăție ne aflăm? În cea de sus, sau în cea de jos? Căror legi le acordăm înțietate? Am schimbat valorile lumii cu cele din Împărăția lui Dumnezeu?
- Recunoaștem legile lui Dumnezeu ca fiind perfecte și fără schimbare?
- Când ne aflăm în dificultate/conflict cu cineva, la legile cărei țări apelăm?

Viața din Împărăția lui Dumnezeu

Dumnezeu a creat Universul și a pus toate lucrurile într-o ordine perfectă, cu legile lor de funcționare. Una din aceste legi este legea gravitației. Datorită acestei legi, pământul nu se abate de la traiectoria lui nici la dreapta nici la stânga, soarele de asemenea, are mersul lui în constelația universului. Toate sau făcut prin Cuvântul lui Dumnezeu și urmează legile Lui perfecte. (Cerurile au fost făcute prin Cuvântul Domnului. Psalmi 33:6)

Tot așa stau lucrurile și în privința omului. Legile lui Dumnezeu după care trebuie să trăiască sunt perfecte, ele îl duc către ținta finală, la dragostea desăvârșită. (Ținta poruncii este dragostea. 1 Timotei 1:5) Singura opțiune este să accepte modul

de ascultare impus de Dumnezeu și aceasta îi va asigura reușita. Orice abatere de la aceste legi perfecte ne vor face să greșim ținta. (Căci, dacă Cuvântul vestit prin îngeri s-a dovedit nezguduit, și dacă după orice abatere și orice neascultare și-a primit o dreaptă răsplătire, cum vom scăpa noi, dacă stăm nepăsători... Evrei 2:2, 3)

Modelul ascultării

Domnul Isus a venit în lumea noastră să ne arate prin exemplul personal cum se trăiește în Împărăție. A fost trimis de Tatăl să fie pentru noi un model. Un model în toate: în dragoste, în îndelungă răbdare, în blândețe, în smerenie... și în primul rând un model de ascultare. A fost ascultător în toate lucrurile, până la moarte. (S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. Filipeni 2:8; Plăcerea Lui va fi frica de Domnul. Isaia 11:3)

Domnul Isus a renunțat la voia Lui/s-a lepădat de sine, a luat chip de rob. (Eu nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis. Ioan 5:30; S-a desbrăcat pe sine însuși și a luat un chip de rob. Filipeni 2:7)

Când suntem chemați la mântuire, Domnul Isus ne cere să-I urmăm exemplul și să ne lepădăm de noi înșine cum a făcut-o El. (Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze. Luca 9:23; Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus. 1 Ioan 2:6)

Prin felul cum și-a trăit viața pe pământ, ne arată drumul/calea care duce la desăvârșire. (Cu toate că era Fiul, a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit. Și după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut pentru toți cei ce-L ascultă, urzitorul unei mântuiri veșnice. Evrei 5:8, 9; Isus i-a zis: „Eu Sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine Ioan 14:6)

Nu există poruncă din Împărăție pe care El să n-o fi păzit. (Dar îl cunosc și păzesc Cuvântul Lui. Ioan 8:55) Pentru a arăta acest lucru, vom lua învățătura cu privire la judecată: „Nu judecați, ca să nu fiți judecați.” (Matei 7:1, 2)

Împărăția lui Dumnezeu are un singur Judecător, de aceea cetățenii Împărăției nu au drept de judecată asupra celorlalți. (Unul singur este dătătorul și judecătorul Legii: Acela care are putere să mântuiască și să piardă. Iacov 4:12)

Prin urmare vom lua această lege a Împărăției care ne-a fost adusă și nouă, pentru a vedea cum va trebui s-o punem în practică.

Cât a trăit ca om pe acest pământ, Domnul Isus nu a încălcat această poruncă venită de sus. („Omule” i-a răspuns Isus „cine M-a pus pe Mine judecător sau împărțitor peste voi?” Luca 12:14; Eu n-am venit să judec lumea, ci să mântuiesc lumea. Ioan 12:47) El a fost supus lui Dumnezeu și a împlinit această poruncă până la moarte. (În smerenia Lui, judecata I-a fost luată. Fapte 8:33; Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri; și, când era chinuit, nu amenința, ci Se supunea dreptului Judecător. 1 Petru 2:23)

Același model de ascultare îl întâlnim la cetățenii cerului, respectiv oștirea

cerească. Când sunt puși în situația să păzească o lege a Împărăției ei o împlinesc fără nici o abatere la stânga sau la dreapta. Unul din ei este îngerul Mihail. El nu a îndrăznit să calce legea Împărăției cu privire la judecată și defăimare. (Arhanghelul Mihail, când se împotriva diavolului și se certa cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să rostească împotriva lui o judecată de ocară, ci doar a zis: „Domnul să te mustre! Iuda 1:9)

Aceiași model de ascultare îl întâlnim la cetățenii cerului, respectiv oștirea cerească. Când sunt puși în situația să păzească o lege a Împărăției ei o împlinesc fără nici o abatere la stânga sau la dreapta. Unul din ei este îngerul Mihail. El nu a îndrăznit să calce legea Împărăției cu privire la judecată și defăimare. (Arhanghelul Mihail, când se împotriva diavolului și se certa cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să rostească împotriva lui o judecată de ocară, ci doar a zis: „Domnul să te mustre! Iuda 1:9)

Și ceilalți îngeri care se află în Împărăția cerească au un comportament similar. Ei nu îndrăznesc să aducă nici o judecată batjocoritoare la adresa dregătorilor, atitudine regăsită și la Domnul Isus. (Îngerii, care sunt mai mari în tărie și putere, nu aduc înaintea Domnului nici o judecată batjocoritoare împotriva lor. 2 Petru 2:11)

Statutul de cetățean al Împărăției lui Dumnezeu implică ascultare. Va trebui să trăim în ascultare deplină față de legile Împărăției care sunt fără cusur/perfecte, așa cum a trăit Domnul Isus, având statut de rob, pentru că numai așa Duhul Sfânt va putea lucra la desăvârșirea caracterului nostru. (V-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică. Romani 6:22; S-a desbrăcat pe sine însuși și a luat un chip de rob. Filipeni 2:7)

Domnul Isus a venit pe pământ să ne învețe acest fel de ascultare/frica de Domnul. Trebuie să învățăm să nu îndrăznim să încălcăm Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că în veșnicie nu vor ajunge cei care îndrăznesc să se abată de la legea Domnului. (Plăcerea lui va fi frica de Domnul; Isaia 11:3)

Trebuie să învățăm să ne temem de Domnul, ca în final să fim găsiți ascultători în toate lucrurile, așa cum a ascultat Avraam când i s-a cerut să-l aducă jertfă pe fiul său Isaac. El nu a cârtit, nu a negociat, ci doar a împlinit exact așa cum i s-a poruncit. (Îngerul a zis: Să nu pui mâna pe băiat și să nu-i faci nimic; căci știi acum că te temi de Dumnezeu. Geneza 22:12)

Toți oamenii vor trebui să treacă prin încercarea credinței pentru a fi verificați și găsiți buni, sau nevrednici de Împărăția lui Dumnezeu. (Ferice de cel ce rabdă ispita. Căci după ce a fost găsit bun, va primi cununa vieții. Iacov 1:12; Încercarea credinței voastre... are ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus. 1 Petru 1:7)

Numai cel ce va ajunge în această poziție de ascultare deplină, de neclintit, ascultare ce la caracterizat pe Domnul Isus și care este la polul opus (ne)ascultării” lui Adam, acela va fi găsit vrednic să locuiască în veșnicie în Țara de sus. Nu putem

să ne trăim toată viața într-o continuă neascultare/cădere și să credem că totuși în final prin invocare milei, vom fi primiți în raiul lui Dumnezeu.

Să fim atenți că harul nu încurajează neascultarea. Neascultarea este tot la fel de vinovată și în Vechiul Legământ, cât și în Noul Legământ. (citește Fapte 3:23, 24)

Trebuie să ne lăsăm prelucrați de Dumnezeu cât mai este har/iertare, pentru a elimina din viața noastră orice nu e după voia lui Dumnezeu pentru că în "ziua aceea" nu va mai fi har, cea mai mică neascultare fiind motiv de excludere. Neascultarea a exclus pe Lucifer, pe îngerii care nu și-au păstrat vrednicia, apoi pe Adam... (Căci neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea. 1 Samuel 15:23)

Pentru ca Dumnezeu să aibă garanția că suntem vrednici de Împărăția cerească va trebui ca în ziua verificării credinței noastre, să ni se spună și nouă, ca și lui Avraam: „Acum știu că te temi de Dumnezeu...” (Geneza 22:12)

Domnul vrea să lucreze cu orice om care se lasă modelat de El, așa cum a lucrat cu Noe, cu Avraam și să-l aducă la nivelul la care să poată să spună că este vrednic să moștenească Împărăția lui Dumnezeu. (Sunt incredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos. Filipeni 1:6; ...până vom ajunge toți... la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. Efeseni 4:13)

Nu te înșela crezând că mai este har/iertare și după moarte. Când se va încheia timpul harului pentru tine, dacă vei fi găsit în necredință/neascultare, vei fi izgonit asemeni primului Adam. (Și cui S-a jurat El că n-au să intre în odihna Lui? Nu S-a jurat oare "celor ce nu ascultaseră"? Vedem, deci, că n-au putut să intre din pricina necredinței lor. Evrei 3:18; Nu știți că cei nedrepți nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici defăimătorii, 1 Corinteni 6:9)

Natura Împărăției lui Dumnezeu

Scriptura ne spune că lucrurile de sus, pregătite de Dumnezeu pentru noi și care definesc natura Împărăției, nu sunt mâncare și băutură, ci sunt lucruri care nu ajung la mintea omului mort spiritual. (Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc. 1 Corinteni 2:9; Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Coloseni 3:1)

Lucrurile de sus care arată natura Împărăției sunt: pacea, neprihănirea, dragostea și bucuria în Duhul Sfânt. (Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt. Romani 14:17)

Putem observa ușor că pentru mulți dintre noi, pacea inimii este un punct greu de atins. Scriptura ne spune că există un singur mod de a ajunge la adevărata pace și acela este umblarea după lucrurile Duhului. Astfel pacea care vine de sus rămâne un lucru de neînțeles pentru mulți dintre noi. (Dacă ai fi cunoscut și tu,

măcar în această zi, lucrurile, care puteau să-ți dea pacea! Luca 19:42)

Un alt lucru important care ține de natura Împărăției lui Dumnezeu și care este greu de ajuns la el, este dragostea. Vom lua ca exemplu porunca/învățătura care cere să-ți iubești vrășmașul, lucru care nu s-a urcat la mintea omului natural și care nu are nici o logică umană. Ceea ce ține de normalitatea vieții este să răspunzi cu aceeași măsură celui care îți vrea răul. Dar să faci bine celui care te asuprește, aceasta este o nebulie. Domnul Isus ne-a adus această lege a “dragostei cerești” care răstoarnă lucrurile cu capul în jos. (Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două. Matei 5:40)

Lucrurile de sus deși sunt atât de simple sunt opuse lucrurilor pe care omul le caută; pentru mulți dintre noi acestea fiind o nebulie. (Omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebulie. 1 Corinteni 2:14)

a. Neprihănire - Este o Împărăție a neprihănirii

Una din marile valori/din lucrurile de sus ale Împărăției lui Dumnezeu este neprihănirea/sfințenia. (Sfințenia este podoaba Casei Tale, Doamne, pentru tot timpul cât vor ține vremurile. Psalmi 93:5)

Definiția din dicționar la neprihănire: fără păcat, pur, imaculat, nepătat, curat.

Prin urmare putem vorbi de o lege a dreptății/a neprihănirii care guvernează în Împărăția cerurilor. Rezultatul păzirii acestei legi va fi pacea și odihna inimii. (Lucrarea neprihănirii va fi pacea, roada neprihănirii: odihna și... Isaia 32:17)

Cei care se nasc de sus iubesc valorile neprihănirii; sunt flămânzi și însetați după ea. (Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire! Matei 5:6)

Iată câteva din aceste valori care se regăsesc în Împărăție:

Cinstea/corectitudinea

În această Împărăție nimeni nu se bucură de nelegiuire, nu înșală, nu folosesc darurile/mita, nu poftesc și nu își însușesc lucrul altuia.

Ei nu poftesc și nu își însușesc lucrurile celorlalți; la școală nu folosesc copiatul, nu au pe calculator softuri furate/pirate, nu își însușesc și nu folosesc lucruri de la locul de muncă care nu le aparțin. Ex: Nu folosesc mașina sau sculele firmei pentru scop personal. (Să nu poftești nici un... lucru care este al aproapelui tău. Deuteronom 5:21) Nu lucrează la negru, nu fură taxele de la Stat. (Tot pentru aceasta să plătești și taxele. Căci dregătorii sunt niște slujitori ai lui Dumnezeu. Romani 13:6)

Nu folosesc minciuna. Ei folosesc doar adevărul în fiecare moment al vieții lor. De aceea ei nu-și întăreasc vorbele lor prin jurământ. Cuvântul lor „da” va fi da și „nu” va fi nu. Așa că jurământul nu este folosit de cei ce se nasc în această Împărăție nici când le este cerut de cei din afara Împărăției. Vor aplica legea/porunca Împărăției din care fac parte; poruncă care interzice jurământul și care are întâietate față de legea țării de jos. (Dar Eu vă spun: Să nu jurați nicidecum; Matei 5:34)

Mita conform dicționarului: sumă de bani, sau obiecte primite, oferite sau promise unei persoane cu scopul de a o determina să-și încalce sarcinile de serviciu, sau să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu mai conștiincios.

Cei ce aparțin Împărăției “urâsc” și nu folosesc darurile/mita. Scriptura ne spune că cei ce practică mita au inima stricată. (Mita strică inima. Eclesiastul 7:7; Cel ce urăște mita va trăi. Proverbe 15:27; ...luau mită... și călcau dreptatea. 1 Samuel 8:3)

Poate puțini dintre noi sunt într-o anumită poziție care le dă ocazie de a primi daruri/mită, dar cei mai mulți sunt în situația de a da. Mulți, pentru a-și rezolva problemele sunt nevoiți să folosească darurile/mita. Trebuie să înțelegem că, atunci când noi inițiem recompensarea unui serviciu deja plătit, fie public, fie privat, dăm celuilalt prilej de păcătuire, de cădere în păcat.

Pentru a ne strica inima, Satan ne aduce în viață multe prilejuri de felul acesta. (un exemplu fiind la spital, la doctor) Când suntem pe patul de spital și suntem în nevoie, dacă o vom determina pe asistentă, să fie mai amabilă punându-i ceva în buzunar, atunci noi suntem cei care o ispitim, aducând prilejul de păcătuire. (Și se poate întâmpla ca acea asistentă să fie credincioasă!)

Prin darul nostru îi cerem să se ocupe mai mult de noi și va ajunge astfel să neglijeze pe cel care nu are să-i dea. Prin primirea acestor daruri ea își va strica inima și va nedreptăți pe cel ce nu are. (Să nu primești daruri; căci darurile orbesc pe cei ce au ochii deschiși și sucesc hotărârile celor drepti. Exod 23:8)

Prin gestul nostru, noi suntem cei care o provocăm să calce Cuvântul lui Dumnezeu/noi suntem cei ce îi stricăm inima.

Învățătura Împărăției ne avertizează la modul cel mai serios, arătând cât este de grav să momești sufletele și să le strici inima. (Este cu neputință să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de acela prin care vin! Ar fi mai de folos pentru el să i se lege o piatră de moară de gât. Luca 17:1, 2)

Pentru a înțelege mai bine gravitatea acestui păcat să fim atenți că mita este pedepsită cu închisoarea și condamnarea este mai mare pentru cel ce dă (pentru instigare la luare de mită), decât pentru cel ce primește.

Cetățenii Împărăției trebuie să fie tot timpul în alertă pentru a nu fi printre cei ce aduc prilejul de păcătuire, pentru a nu face lucrarea celui rău. (Judecați să nu faceți nimic, care să fie pentru fratele vostru ...un prilej de păcătuire. Romani 14:13)

Cei ce au hotărât să păzească legea neprihănirii, vor fi prigoniți, însă vor fi recompensați cu pacea de sus, care le certifică apartenența la Împărăție, pace care le va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus. (Ferice de cei prigoniți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor! Matei 5:10; Lucrarea neprihănirii va fi pacea, roada neprihănirii: odihna și liniștea pe vecie. Isaia 32:17)

Inima curată

Cei ce aparțin Împărăției de sus nu își întinează inima cu lucruri murdare. Nu merg la sfatul celor răi, nu pun nimic rău înaintea ochilor lor, își acoperă ochii

ca să nu vadă răul și își astupă urechile ca să nu audă cuvinte nepotrivite. (Isaia 33:15) Ei nu iubesc acele lucruri care hrănesc și trezesc poftele firii pământești și nu le folosesc; unele din ele fiind publicațiile lumii (reviste, cărți, ziare), radioul lumii și televizorul/internetul lumii. (Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El. 1 Ioan 2:15; Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși. Psalmi 1:1)

În Împărăție/in Biserică, ei veghează să nu fie vreunul care să-și strice inima cu lucruri murdare și astfel să contamineze pe ceilalți. (Luați seama bine ca nimeni să nu se abată... Vegheați să nu fie între voi nimeni ...lumesc. Evrei 12:15, 16)

Pentru aceasta vor veghea unii asupra altora ca fiecare dintre ei să aibă ochiul curat. Dacă apare pentru cineva o nevoie și este necesară folosirea internetului, vor urmări ca aceasta să se facă într-un mod controlat și filtrat, pentru a nu da posibilitate lui Satan să ne ispitească și să ne hrănească firea pământească/să ne trezească poftele. (Nu voi pune nimic rău înaintea ochilor mei; urăsc purtarea păcătoșilor. Psalmi 101:3; Abate-mi ochii de la vederea lucrurilor deșarte. Psalmi 119:37; Nu purtați grijă de firea pământească, ca să-i treziți poftele. Romani 13:14)

Sunt foarte atenți la pofta ochilor, pentru că ea afectează tot trupul. (Ochiul este lumina trupului tău. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău este plin de lumină; dar dacă ochiul tău este rău, trupul tău este plin de întuneric. Luca 11:34; Făcusem un legământ cu ochii mei, și nu mi-aș fi oprit privirile asupra... Iov 31:1)

Ei își țin inima curată pentru că numai așa îl vor vedea pe Dumnezeu. (Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu! Matei 5:8) Pentru aceasta au scos dinaintea ochilor lor tot ceea ce-i face să cadă în păcat. (Și dacă ochiul tău te face să cazi în păcat, scoate-l și leapădă-l de la tine. Matei 18:9)

Se feresc/fug de poftele firii pământești care fac rău sufletului. (Prea iubiților, vă sfătuiesc ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele firii pământești care se războiesc cu sufletul. 1 Petru 2:11; Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. 1 Ioan 2:16)

Cercetare personală:

- Cauți această comoară de mare preț, care este Împărăția păcii și a neprihăririi?
- Ești flămând și însetat după neprihănire, să fii imaculat, fără păcat?
- Trăiești după legile care guvernează Împărăția lui Dumnezeu?

b. Pacea - Este o Împărăție a păcii

Împărăția pașnică a lui Hristos a fost adesea greșit înțeleasă, chiar de cei care spun că sunt credincioși. Foarte puțini sunt cei ce înțeleg, acceptă și trăiesc după acest standard de sus. (Din săbiile lor își vor făuri fiare de plug și din sulile lor

cosoare: nici un popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia și nu vor mai învăța războiul” Isaia 2:4)

Definiția dicționarului pentru pace: Lipsă de tulburări, de conflicte, de vrajbă; armonie, împăciuire, înțelegere. A strica pacea = a ajunge la conflict cu cineva.

Mulți nu observă că Evanghelia Împărăției este de fapt Evanghelia păcii; mulți nu văd că Domnul păcii a venit să aducă pacea pe pământ, pacea care guvernează în Împărăția cerească. (Trebuie să vestesc Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și în alte cetăți; fiindcă pentru aceasta am fost trimis. Luca 4:43; El a trimis Cuvântul Său fiilor lui Israel, și le-a vestit Evanghelia păcii, prin Isus Hristos. Fapte 10:36; Însuș Domnul păcii să vă dea totdeauna pacea în orice fel. 2 Tesaloniceni 3:16)

Când Domnul Isus ne învață să ne rugăm ne spune: “să se facă voia lui Dumnezeu, precum în cer așa și pe pământ”; adică pacea care este în cer să fie și pe pământ. (Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte, și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui. Luca 2:14)

Așa că este important să înțelegem că legea păcii care guvernează în Împărăția cerească, guvernează și pe pământ între oamenii aparținători Împărăției. Toți cetățenii născuți din Dumnezeu trebuie să o păzească și prin urmare trebuie să nu învețe războiul, să trăiască într-o pace desăvârșită unii cu alții, să fie blânzi, ușor de înduplecat, să se binecuvânteze unii pe alții, să nu se vorbească de rău, să nu se mânie, să nu se certe, să nu se dușmănească, să nu se judece, să nu se împotrivescă semenilor lor, să nu facă rău la nimeni.

Ei nu inițiază conflicte pentru a nu-și strica pacea din inimă cât și pacea Împărăției. Ei nu se judecă pentru a-și face dreptate. (Nici un popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia și nu vor mai învăța războiul. Isaia 2:4)

Când interacționează cu cetățeni ai împărăției întunericului pot apare situații conflictuale. Pentru rezolvarea problemelor apărute, ei vor aplica legea Împărăției de sus, care va avea întâietate în fața legii Țării de jos. Vor face tot ce ține de ei ca să nu ajungă la conflict cu cineva pentru a nu le da prilej de păcătuire, de tulburare/supărare. (Dacă este cu puțință, pe cât atârnă de voi, trăiți în pace cu toți oamenii. Romani 12:18) Ei vor rămâne în această pace care vine din umblarea după lucrurile de sus. (Umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace. Romani 8:5)

Când sunt nedreptățiți, pentru a-și păstra pacea de sus au o singură posibilitate; să se adreseze Stăpânului lor și apoi să se supună bucuroși deciziei Lui. Nu au la dispoziție poliția, instanțele judecătorești... așa cum au cetățenii celeilalte împărății. (Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri; și, când era chinuit, nu amenința, ci Se supunea dreptului Judecător. 1 Petru 2:23)

Această lege a păcii va aduce necazuri și suferință pentru cei ce intră în Împărăția lui Dumnezeu. La apariția unui conflict din partea celorlalți, pentru că păzesc porunca neîmpotrivirii vor ajunge să fie umiliți; se va întâmpla să fie umiliți și batjocoriți chiar și de cei din casa lor. Pentru a nu-și strica pacea și odihna inimii

la care au fost chemați, vor urma exemplul Domnului lor. (Și la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi, și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui. 1 Petru 2:21; Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul. Evrei 12:14)

Această pace le păzește inimile și gândurile în Hristos. Nu vor face nimic care să le tulbure inima, care să le strice pacea. (Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus. Filipeni 4:7)

Singurul lucru pe care-l au la îndemână când sunt prizoniți, este îndelunga răbdare și fuga. (Când vă vor prizoni într-o cetate, să fugiți într-alta. Matei 10:23)

Pacea este un rezultat al atitudinii inimii, al trăirii în neprihănire, al renunțării la împotrivire, la mânie și la judecată și aceasta se obține prin păzirea învățăturilor lui Hristos. (Umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace. Romani 8:5; Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile, care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi. Luca 19:42)

Pentru a ajunge la odihna și liniștea din Împărăția lui Dumnezeu trebuie să punem în aplicare învățăturile Domnului Isus; câteva dintre acestea fiind: Nu judecați ca să nu fiți judecați, nu osândiți ca să nu fiți osândiți, dacă îți cere să mergi un km, mergi doi, celui ce-ți cere dă-i, nu întoarce spatele celui ce vrea să se împrumute de la tine, dacă vrea să se judece cu tine să-ți ia haina, dă-i și cămașa, dacă te lovește peste obraz, întoarce-l și pe celălalt, celui ce îți ia cu sila... (Lucrarea neprihănirii va fi pacea, roada neprihănirii: odihna și liniștea pe vecie. Isaia 32:17; Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Ioan 14:2)

Chiar dacă suntem nevinovați, împotrivirea produce conflict/nu pace și poate da prilej celui alt să se tulbure, să se mânie sau altfel spus să păcătuiască. (Ci mai bine judecați să nu faceți nimic, care să fie pentru fratele vostru ...un prilej de păcătuire. Romani 14:13; Este cu neputință să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de acela prin care vin! Luca 17:1)

Trebuie să fim atenți la orice situație conflictuală și să fim împăciuitori. Dacă noi suntem în pace trebuie să facem tot ce ține de noi ca și celălalt să fie în pace. (Dacă este cu putință, pe cât atârnă de voi, trăiți în pace cu toți oamenii. Romani 12:18; Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi... fii ai lui Dumnezeu! Matei 5:9)

Domnul Isus ca reprezentant al Împărăției lui Dumnezeu a fost primul care a păzit această învățătură a neîmpotrivirii/a păstrării păcii la modul absolut și ne-a învățat și pe noi să trăim la fel ca El. (Dacă voiește cineva să vină după Mine... să Mă urmeze. Luca 9:23; Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus. 1 Ioan 2:6) Putem vedea acest lucru prin întâmplarea din Capernaum. Cu toate că nu era obligat să plătească darea, a făcut tot ce a ținut de El ca să evite conflictul/tulburarea pentru a nu da prilej de păcătuire pentru ceilalți. (Ce crezi, Simone? Împărății pământului de la cine iau dări sau biruri? de la fiii lor sau de la străini? Petru I-a răspuns: „De la străini.” Și Isus i-a zis: Așadar fiii sunt scutiți. Dar,

ca să nu-i facem să păcătuiască, du-te la mare... Matei 17:24-27)

Când a fost prins pentru a fi dat la moarte, El nu s-a împotrivit, nu a dezvoltat conflictul/tulburarea, lăsându-se dus ca un miel la măcelărie. (Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie, și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura. Isaia 53:7)

Domnul a avut o inimă plină de pace, în odihnă, care nu a făcut reacție la apariția aceluiași conflict. Lipsa atitudinii de împotrivire la Domnul Isus, ne arată natura pașnică a cetățenilor Împărăției lui Hristos. (Prieten, ce ai venit să faci, fă! Atunci oamenii aceia s-au apropiat, au pus mâinile pe Isus, și L-au prins. Matei 26:50)

La polul opus vedem, tulburarea și mânia prezente în ucenicul său, Petru. El s-a împotrivit, a participat activ la conflictul apărut. Tulburarea care s-a manifestat în Petru sunt specifice naturii Împărăției întunericului. (Eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți. Efeseni 2:3; „Cei răi n-au pace” zice Dumnezeu meu. Isaia 57:20)

Verificare: Dacă apare un conflict, poți spune: “Prieten, ce ai venit să faci, fă!” Rămâi în pace ca Domnul Isus, sau te tulburi ca Petru? (Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus. Filipeni 4:7)

c. Dragostea - Este o Împărăție a dragostei

Una din valorile fundamentale/din lucrurile care definesc Împărăția lui Dumnezeu este dragostea. (Dumnezeu este dragoste. 1 Ioan 4:8; Încolo, fraților, desăvârșiți-vă, trăiți în pace, și Dumnezeu dragostei și al păcii va fi cu voi. 2 Corinteni 13:11)

Mulți dintre noi nu înțeleg că fără “dragoste” nu ajungem la ținta propusă de a locui împreună cu Dumnezeu. Scriptura ne spune că nu vom ajunge în Împărăția dragostei dacă nu vom ajunge să-l cunoaștem pe Dumnezeu care este dragoste și fără să obținem în noi această însușire a Lui. (Cine nu iubește, n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste. 1 Ioan 4:8) Dragostea este liantul care leagă între ei pe toți cetățenii Împărăției lui Dumnezeu.

Pentru ca să ajungem la acest standard, trebuie să ne însușim legea dragostei care guvernează în teritoriul Împărăției. (Dragostea nu caută folosul său... 1 Corinteni 13:5) Dragostea este altruistă, caută folosul celorlalți, nu numai folosul său. Această dragoste de sus, nu vine la întâmplare în inima noastră ci este sădită în noi prin lucrarea Duhului Sfânt. Cine va urma școala Domnului va avea ca rezultat final „dragostea”. (Ținta poruncii este dragostea. 1 Timotei 1:5)

Dragostea care vine de sus este infinit superioară dragostei firești. (Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate: dragostea nu pizmuiește; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de neleguire, ci se bucură de

adevăr, acopere totul, crede totul, nădăduiește totul, suferă totul. Dragostea nu va pieri niciodată. 1 Corinteni 13:4-8)

Pentru ca să putem învăța și experimenta această dragoste desăvârșită, Dumnezeu ne pune în Familia Lui care este Biserica/Trupul Lui. (Acum, deci, Dumnezeu a pus mădularele în trup, pe fiecare așa cum a voit El. 1 Corinteni 12:18)

Aici se află Domnul Isus, care se îngrijește cu drag de noi. (Căci nimeni nu și-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrănește, îl îngrijește cu drag, ca și Hristos Biserica. Efeseni 5:29)

Biserica face parte din planul lui Dumnezeu pentru desăvârșirea sfinților. Este locul unde se învață și se practică dragostea de sus, unde pruncii, copiii și tinerii învață de la cei mai mari să se îmbrace cu, îndelungă răbdare, cu bunătate... să umble în sfințenie, învață să ierte, să iubească, sau cu alte cuvinte, învață să umble după lucrurile noi care sunt lucrurile Duhului. (...pentru desăvârșirea sfinților... pentru zidirea trupului lui Hristos. Efeseni 4:12)

Aici învățăm să căutăm folosul celorlalți, să nu mai trăim pentru sine. (Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora. 1 Corinteni 12:7; Nici unul nu trăiește pentru sine. Romani 14:7; Nimeni să nu-și caute folosul lui, ci fiecare să caute folosul altuia. 1 Corinteni 10:24)

Învățăm să fim strâns legați unii de alții și să ne îngrijim de alții. (Tot trupul, bine încheșat și strâns legat, prin ceia ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei, și se zidește în dragoste. Efeseni 4:16; Purtați-vă sarcinile unii altora și veți împlini astfel legea lui Hristos. Galateni 6:2)

În Biserică suntem învățați să iubim și pe cei din afara ei, chiar și pe cei care ne vor face rău. Când intrăm în contact cu cei din exteriorul Împărăției dragostei, trebuie să urmăm exemplul Domnului; să îi iubim pe vrăjmașii noștri, să binecuvântăm pe cei ce ne blestămă, să facem bine celor ce ne urăsc, pentru că suntem fii ai Tatălui nostru care este în ceruri. (Matei 5:44)

Ca să obținem această dragoste, care la mintea omului firesc nu s-a urcat, se poate doar prin urmarea școlii în care sunt predate învățăturile Lui Hristos. Altfel oricât ne-am chinui noi s-o obținem, aceasta nu se va întâmpla. La El este rețeta dragostei și cine o respectă va ajunge s-o obțină. (Și dragostea stă în viețuirea după poruncile Lui. Aceasta este porunca în care trebuie să umblați, după cum ați auzit de la început. 2 Ioan 1:6)

Vom ajunge să avem dragoste față de semenii noștri dacă învățăm să păzim Cuvântul lui Hristos. (Cunoaștem că iubim pe copiii lui Dumnezeu prin aceea că iubim pe Dumnezeu și păzim poruncile Lui. 1 Ioan 5:2, 3; Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Matei 28:20)

Dragostea va fi turnată în inimile noastre în măsura în care la îndemnul Duhului Sfânt acceptăm și păzim învățăturile Domnului Isus. (Dragostea lui Dumnezeu a fost

turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne-a fost dat. Romani 5:5)

Pentru a înțelege mai bine acest lucru vom evidenția o posibilă situație care poate să apară în viața noastră. Să presupunem că la succesiunea unei moșteniri, care poate fi un teren, o casă... un frate ne pretinde să-i dăm și din partea care ne revine.

Dacă aparținem lumii, pentru a-l refuza avem la îndemână soluțiile pe care le dă lumea. Acestea pot fi împotrivirea prin vorbe, prin forță, sau prin poliție, justiție...

Dar, dacă suntem cetățeni ai Împărăției va trebui să avem o altă poziție, va trebui să acționăm față de el după soluțiile pe care le oferă legea Împărăției. Cerințele pentru cei ce fac parte din Împărăție sunt: să trăim în pace cu toți oamenii, să avem îndelungă răbdare, să fim plini de bunătate, să avem dragoste.

Primul lucru pe care trebuie să-l facem, este să fim împăciuitori, să facem tot ce ține de noi pentru a nu se ajunge la conflict/tulburare. Pentru aceasta avem la îndemână porunca păcii. (Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi... fii ai lui Dumnezeu! Matei 5:9; Dacă este cu putință, atât cât atârnă de voi, trăiți în pace cu toți oamenii. Romani 12:18)

Al doilea lucru Dacă nu reușim să obținem împăcarea, pentru a rămâne în pacea lui Hristos, va trebui să nu ne împotrivim celui ce vrea să-ne ia cu sila ale noastre. (Dacă îți ia cineva haina cu sila, nu-l opri să-ți ia și cămașa. Luca 6:29)

Al treilea lucru Ca cetățean al Împărăției trebuie să mai facem încă un lucru care pentru omul firesc este o nebunie. Ceea ce trebuie să facem, este să-i oferim ceva în plus față de lucrul ce vrea să ni-l ia. Această învățătură care ne face să dăm ceva în plus nu ține de logica umană ci vine de sus și o regăsim numai în Împărăție.

Dacă vrea să ne ia o parte din terenul care ni se cuvine, noi să-i oferim mai mult decât vrea el să ne ia. (Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două. Orișicui vrea să se judece cu tine, și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa. Matei 5:41, 40; Dacă îi este foame vrăjmașului tău, dă-i să mănânce. Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul prin bine. Romani 12:20, 21)

Atitudinea de a da mai mult decât ni se cere nu este de natură umană, ea nu vine de la sine, ci numai prin păzirea legilor Împărăției de sus. Aceasta este dragostea desăvârșită care alungă frica, aceasta ne va da deplină încredere în ziua judecății. (Dragostea este desăvârșită în noi, ca să avem deplină încredere în ziua judecății. În dragoste nu este frică; ci dragostea desăvârșită izgonește frica; pentru că frica are cu ea pedeapsa; și cine se teme, n-a ajuns desăvârșit în dragoste. I Ioan 4:18)

d. Bucuria – Este o Împărăție a Bucuriei în Duhul Sfânt

Când suntem angajați într-un post pe care ni-l doream mult, sau când suntem admiși la școala pe care visam să o urmăm, nu se poate să nu ne bucurăm.

Dar să știi că ai fost admis în Împărăția cerurilor, să știi că numele îți este scris în ceruri, pentru a locui pentru eternitate împreună cu cei neprihăniți, credem că

nu poate fi bucurie mai mare decât aceasta. (Să nu vă bucurați de faptul că duhurile vă sunt supuse; ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri. Luca 10:20)

Este o mare bucurie să știi că ești admis în școala lui Hristos, că ești ales de Domnul ca să lucreze cu tine pentru a te desăvârși/pentru a te face asemenea Lui. (Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți, întregeți... Iacov 1:2-4)

Pentru mulți este de nesuportat să fii prigonit/batjocorit, dar pentru cei ce au ales Împărăția, este o bucurie să știe că sunt învredniciți să fie prelucrați în școala Domnului. (Ei au plecat dinaintea Soborului, și s-au bucurat că au fost învredniciți să fie batjocoriți, pentru Numele Lui. Fapte 5:41)

Tot așa pentru cei mai mulți este o mare nenorocire să li se ia lucrurile care le-au agonisit, acest lucru ducând pe mulți în pragul depresiei, sinuciderii, dar pentru cei care au optat pentru Împărăția lui Dumnezeu este un motiv de bucurie atunci când Domnul le dă ocazia să lucreze la desăvârșirea caracterului lor. (... și ați primit cu bucurie răpirea averilor voastre. Evrei 10:34)

Față de bucuria pe care o dă lumea și care poate veni vine în urma unui câștig, în urma unei promovări, cei ce sunt în Împărăție se bucură când trec prin necazuri, cu bucuria care vine de la Duhul Sfânt. (Ați primit Cuvântul în multe necazuri, cu bucuria care vine de la Duhul Sfânt. 1 Tesaloniceni 1:6; Mă bucur acum în suferințele mele. Coloseni 1:24)

Când păzim Cuvântul păcii și al neprihănirii, atunci va veni și prigonirea, dar și bucuria! (Ferice de cei prigoniți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor! Matei 5:10; Este o bucurie pentru cel neprihănit să facă ce este bine, dar pentru cei ce fac răul este o groază. Proverbe 21:15)

Bucuria care vine de la Duhul Sfânt este lucrul pe care-l vom găsi în Împărăția veșnică și care va fi permanentă. (Cei izbăviți de Domnul se vor întoarce, și vor merge spre Sion cu cântece de biruință. O bucurie veșnică le va încununa capul, veselie și bucuria îi vor apuca, iar durerea și gemetele vor fugi! Isaia 35:10)

Bucuria este rezultatul/cununa păzirii Cuvântului/poruncilor lui Hristos. Bucuria este o cunună a roadei Duhului; bucuria că ești trecut prin încercări pentru a ajunge la îndelunga răbdare, bunătate, blândețe, dragoste... (Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înaintea, a suferit crucea. Evrei 12:2)

Lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu

Cuvântul Scripturii ne spune să umblăm după lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu/de sus, nu după cele de pe pământ/de jos. (Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus. Gândiți-vă la lucrurile de

sus, nu la cele de pe pământ. Coloseni 3:1, 2)

Pentru mulți Împărăția lui Dumnezeu cât și lucrurile din Ea rămân o taină și nu reușesc să le cunoască. (Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege. Matei 13:19; Pentru că vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor... Matei 13:11)

Domnul Isus ne dă ca exemplu cetatea Ierusalimului, care nu a cunoscut lucrurile aduse de El de sus, lucruri care puteau să-i dea pacea. (Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile, care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi. Luca 19:42)

Aceste lucruri de sus, pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru noi ca să umblăm în ele sunt o nebunie pentru omul natural/firesc, de aceea nu le caută pentru că nu le înțelege. (Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebunie. 1 Corinteni 2:14)

Omul firesc, nu va accepta să dea un lucru vechi care îi aduce un avantaj în această viață, pe un lucru nou din Împărăție pe care nu-l înțelege și care îi va aduce "necazuri"; nu va da niciodată "tot ce are" pe un lucru căruia nu-i înțelege valoarea. (Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege... Mat. 13:19)

Însă umblarea după lucrurile vechi aduce moarte, pe când umblarea după lucrurile de sus, aduce viața și pacea. (Și umblarea după lucrurile firii pământești, este moarte, pe când umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace. Romani 8:6)

Suntem primiți în ambasada Împărăției pentru a crește și a ajunge în final la statura plinătății lui Hristos... Să te lezezi de lucrurile vechi, de răutate, prefăcătorie... și să primești lucrurile noi din Împărăție/lucrurile Duhului, acesta este începutul. Duhul Sfânt va lua aceste lucruri de la Domnul și ne va aduce aminte tot ce ne-a învățat El și prin ascultare vom ajunge la a avea Chipul lui Dumnezeu în noi.

Așa cum pentru a obține un produs finit nu se poate fără de: materia primă, o echipă și un proces tehnologic, într-un mod asemănător stau lucrurile și la obținerea Chipului lui Hristos. Nu vom putea obține, Chipul Domnului/caracterul Lui în noi, trăind viața de credință la întâmplare, fără să cunoaștem lucrurile de sus/materia primă și fără să lucrăm cu ele în mod conștient, zi de zi, clipă de clipă.

a. **Sămânța**/Învățăturile Lui/Legea lui Hristos, sunt parte din lucrurile de sus și sunt similare materiei prime, fără de care nu se va putea obține produsul finit. (Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 8:11; Voi pune legile Mele în inimile lor... Evrei 10:16; Primiți cu blândeță Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele. Iacov 1:21)

b. **Duhul Sfânt** și "omul" care înțelege și primește valorile acestei Împărății sunt cei ce participă în acest proces. Pentru a putea fi schimbați după chipul Lui, partea noastră este păzirea Cuvântului lui Hristos. Nu vom păzi Cuvântul pentru a fi iertați sau pentru a primi un favor, ci pentru a lucra la obținerea produsului finit/a Roadei. (Dacă păzește cineva cuvântul Meu, în veac nu va vedea moartea. Ioan 8:51)

c. **Procesul mântuirii**/creșterea noastră este echivalentă cu procesul tehnologic necesar obținerii produsului finit. (Ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire. 1 Petru 2:2; Suntem schimbați în același chip al Lui... prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18)

Duhul Sfânt folosește lucrurile de sus/legile Împărăției și lucrează împreună cu noi, pentru a se obține produsul finit/Roadă Duhului. (Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos. Filipeni 1:6; Dumnezeu oricărui har, ...după ce veți suferi puțină vreme, “vă va desăvârși”, vă va întări... și vă va face neclintiți. 1 Petru 5:10; De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit... Evrei 7:25)

Rolul Duhului este să ne învețe și să ne aducă aminte lucrurile de sus/legile Împărăției, să ne îndemne să umblăm după aceste lucruri și să ne călăuzească în tot adevărul. (Dar mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl, în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile, și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu. Ioan 14:26; Când va veni mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit. Ioan 16:13)

d. **Chipul lui Dumnezeu**/Roadă Duhului Sfânt, este produsul finit și este obținut în omul care se va supune și va conlucra împreună cu Duhul Sfânt. (Căci noi suntem împreună lucrători cu Dumnezeu. 1 Corinteni 3:9) Caracterul/însușirile lui Dumnezeu sunt valorile care definesc natura Împărăției și sunt regăsite în Roadă Duhului. (Dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândeța, înfrînarea poftelor. Galateni 5:22)

Așa cum nu se poate obține produsul finit fără să folosim materia primă specifică acelu produs, tot așa nu vom putea obține Roadă Duhului, respectiv pacea, îndelunga răbdare, bunătatea... fără să folosim lucrurile specifice acestei roade, acestea fiind învățăturile Domnului care duc la pace, îndelungă răbdare... (Cei ce trăiesc după îndemnurile Duhului, umblă după lucrurile Duhului; ...umblarea după lucrurile Duhului este viață. Romani 8:6; Învățați-i să păzească tot... Matei 28:20)

Dumnezeu lucrează cu noi la fiecare detaliu și aceasta se poate face doar dacă avem statut de rob, prin faptele ascultării față de toate poruncile Lui. (Dar acum, odată ce ați fost izbăviți de păcat și v-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică. Romani 6:22; ...orice gând îl facem rob ascultării de Hristos. 2 Corinteni 10:5)

Prin credința care lucrează, ne supunem voința Celui care este „Domnul nostru” și sub îndrumarea Duhului Sfânt, făcând tot ce ne spune El, ne vom însuși caracterul Domnului Isus. (Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Matei 28:20)

Atenție mare! Este Domnul Isus pentru noi Domn în toate lucrurile de sus, sau anumite învățături sunt pentru noi o pricină de poticnire? (... Vorbirea aceasta este pentru voi o pricină de poticnire? Ioan 6:61)

Renunțarea la lucrurile vechi

Putem observa ușor că lucrurile din Împărăția Întunerului aduc o serie de avantaje pentru cel ce le practică. Am scris pe scurt despre avantajele pe care le aduce folosirea minciunii. Acestea pot fi mici neînsemnate, dar atunci când este însoțită și de hoție, ne poate aduce avantaje financiare care ne pot îmbunătăți viața.

Pentru a fi motivați să renunțăm la lucrurile vechi, avem promisiunea vieții veșnice și valorile noi ale Împărăției Sale, valori care vor aduce odihnă și pace sufletului. (Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt. Romani 14:17)

Însă cei ce vor să facă o schimbare, trebuie să plătească prețul renunțării la avantajele pe care le dau lucrurile vechi. De aceea mulți dintre noi nu sunt prea dispuși să renunțe la ele; ar vrea și cu Dumnezeu, dar și să se folosească de lucrurile lumii, ceea ce la Dumnezeu este de neacceptat. (Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Matei 6:24; Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. 2 Corinteni 5:17)

În lume lucrurile sunt în așa fel aranjate de către „cineva”, încât pentru a ne putea descurca în această viață, suntem obligați de cele mai multe ori să ne folosim de lucruri nepotrivite. Pentru a răzbi în această lume ostilă și pentru a nu fi călcați în picioare de alții, de multe ori trebuie să ne folosim de neadevăr, de hoție (munca la negru fiind cea mai folosită), de daruri/mită, de viclenie, de răutate...

Satan ne prinde în plasa lui cu tot felul de lucruri în așa fel, încât, atunci când auzim Cuvântul privitor la Împărăție și am vrea să schimbăm lucrurile vechi cu cele noi din Împărăție, să fim prinși/înfășurați în cele vechi atât de tare încât să nu putem să le schimbăm. (... păcatul care ne înfășoară așa de lesne. Evrei 12:1)

Putem observa acest lucru când trebuie să ne plătim taxele către Stat. Când este vorba de Fisc, mulți dintre noi, sunt ispitiți de Satan să evite sistemul de taxare. Statul este cel mai ușor de păcălit, nu este prezent când este furat, nu te va suna să-ți spună că l-ai înșelat și se pare că nu va suferi prea mult de pe urma acestui lucru. Însă să fim atenți că Statul este slujitorul lui Dumnezeu care are slujba colectării taxelor. (Dregătorii sunt niște slujitori ai lui Dumnezeu... Romani 13:6)

Vom lua ca exemplu munca la negru/la întuneric, care presupune să avem un salariu mai mic pe contract și o diferență netaxată în mână, aceasta asigurându-ne un venit acceptabil pentru a ne descurca în viață. Pentru mulți ce sunt în această situație, decizia de a renunța este dificilă, pentru că dacă ar accepta să le fie impozitat tot venitul, acesta s-ar înjumătăți și nu le-ar mai ajunge să trăiască.

Însă pentru a trăi în Împărăția neprihănirii, Dumnezeu ne cere să renunțăm la lucrurile vechi, care sunt specifice mersului lumii, chiar dacă vom suferi pierderi și să le înlocuim cu lucrurile noi din Împărăția Lui. (Cine fura, să nu mai fure. Efeseni 4:28; Să plătiți și taxele. Dați tuturor ce sunteți datori să dați. Romani 13:6, 7)

Dacă vrem să trăim în neprihănire va trebui să renunțăm la furtul taxelor, să

înlocuim lucrul vechi, cu lucrul nou din Împărăție care ne spune să ne plătim taxele și să nu poftim ce nu este al nostru. (Dați, deci, Cezarului ce este al Cezarului. Matei 22:21; Să nu poftești nici un alt lucru care este al aproapelui tău. Deuteronom. 5:21)

Atunci când suntem hotărâți să nu ne mai folosim de aceste lucruri vechi/să le răstignim, vom pierde avantajele materiale pe care le aveam. Se vor ivi greutăți în viața noastră, vor apărea situații în care ne va fi greu, dar merită să încercăm; (În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea. Ioan 16:33) Însă împreună cu necazurile, Domnul Isus ne spune că ne va da pacea Lui. (Lucrarea neprihănirii va fi pacea, roada neprihănirii: odihna și liniștea pe vecie. Isaia 32:17)

Pentru toți cei ce înțeleg valorile Împărăției de sus și sunt hotărâți să renunțe la lucrurile vechi, trebuie să se încreadă că Dumnezeu nu-i va lăsa și le va da lucrurile de zi cu zi de care au nevoie. (Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. Matei 6:33; Mulțumiți-vă cu ce aveți, căci El însuși a zis: „Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi.” Evrei 13:5)

Mulți dintre noi ar vrea să beneficieze de oferta/pacea lui Dumnezeu dar nu sunt dispuși să plătească acest preț, care de multe ori li se pare că este prea mare. Însă trebuie să spunem că aceste lucruri îi vor ține departe de Împărăție. Dumnezeu ne avertizează că cel ce păcătuiește nu-l cunoaște pe Dumnezeu.

Chiar dacă vom face multe lucruri religioase: mergem la adunare, ne rugăm, facem minuni, vorbim în limbi, proorocim; dar dacă nu ne depărtăm de fărădelege, Dumnezeu ne spune că nu ne cunoaște! (Nu orișicine-Mi zice: „Doamne, Doamne” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri. Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am proorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?” Atunci le voi spune curat: „Nicidecum nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.” Matei 7:21)

Să înțelegem bine că, primul lucru pe care-l face Duhul Sfânt omului pe care-l înnoiește, este să-l încredințeze de starea lui de păcat. Duhul nu poate să locuiască în om și să nu-l încredințeze de această stare. (Și când va veni El/Duhul Sfânt, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și... Ioan 16:8)

Dacă Duhul Sfânt nu ne încredințează de starea de păcat înseamnă că nu s-a produs nașterea din nou. Dacă până acum nu suntem supuși stăpânirii rânduite de Dumnezeu, dacă s-a lucrat la negru, sau s-a condus mașina fără să ne pese de legea circulației, dacă televizorul/internetul lumii este hrana noastră, exemplele putând continua, înseamnă că suntem încă în starea omului vechi, în care păcatul este un mod de viață, nefiind încă născuți din Dumnezeu. (Oricine să fie supus stăpânirilor; căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu. De aceea, cine se împotrivesc stăpânirii, se împotrivesc rânduielii puse de Dumnezeu. Romani 13:1; Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia

vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. 1 Ioan 2:16)

Să fim atenți să nu confundăm pe cel neprihănit/născut de sus care are o cădere, cu cel care încă nu a renunțat la lucrurile din Împărăția Întunericului. Să nu ne înșelăm spunând că nu este om fără păcat și prin aceasta să ne complacem în lucrurile întunericului. (Cine păcătuiește, este de la diavolul. 1 Ioan 3:8)

Scriptura face o distincție clară între întuneric și lumină. La cel ce umblă în lumină, păcatul nu mai este un mod de viață. El este caracterizat prin faptul că renunță la lucrurile vechi și este flămând și însetat după neprihănire/curăție. (Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește, pentru că sămânța Lui rămâne în el; și nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu. 1 Ioan 3:8)

Este o diferență de la cer la pământ între cel care trăiește în întuneric nefiind supus autorităților rânduite de Dumnezeu și cel care este supus și respectă legea fiscală, a circulației... dar din neveghere cade în greșeală/păcat.

În primul caz, se poate vorbi de păcătuire permanentă și de umblare în întuneric în lucrurile vechi, fără Dumnezeu, chiar dacă suntem printre cei ce spunem că ne-am întors la Dumnezeu. (Dacă zicem că avem părtașie cu El, și umblăm în întuneric, mințim. 1 Ioan 1:6; Cine păcătuiește, este de la diavolul. 1 Ioan 3:8)

În al doilea caz se poate vorbi de păcătuire accidentală nedorită. În acest caz, prin mărturisirea păcatului există posibilitatea curățirii prin sângele Domnului. (Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem părtașie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat. 1 Ioan 1:7)

Scriptura ne spune foarte clar cum ne putem verifica. Dacă suntem o făptură nouă, cele vechi s-au dus. (Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. 2 Corinteni 5:17, 18)

Vom aminti câteva lucruri vechi, la care mulți dintre noi nu sunt dispuși să renunțe și să plătească prețul renunțării la ele; consecința fiind umblarea în întuneric.

1. **Plata fără factură/la negru**, pentru anumite servicii care ne sunt făcute și care ne asigură costuri mai mici, nefiind taxate de către Stat (amintim câteva dintre ele: construcția casei, zugrăvitul casei, reparațiile instalațiilor termice/electrice/sanitare, chiria la apartament, reparația mașinii, activitățile care țin de agricultură: arat, semănat, secerat, culesul porumbului... cumpăratul și tăiatul lemnului, foratul unui puț...) Aceste costuri ar fi prea mari dacă ar fi taxate legal și ar duce la diminuarea bugetului casei, acesta fiind la mulți dintre noi la limita existenței. Aceste lucruri privesc atât pe cel ce plătește serviciul respectiv, cât și pe cel care încasează banii fără să-și plătească taxele. Să fim atenți la ce spune Domnul: „Cine împarte cu un hoț își urăște viața”. (Proverbe 29:24)

Neplata taxelor atrage avantaje materiale pentru fiecare și pentru cel ce cumpără și pentru cel ce vinde. Dacă cumperi lemne de foc în valoare de o mie de lei, dar fără factură, atunci impozitul de TVA de 19% adică 190 lei îți vor rămâne în buzunar; o sumă însemnată pentru cel cu venituri mici. Multora nu li se pare c-ar fi

așa mare păcat să nu plătești această taxă, dar ce am spune noi despre Stat, dacă ar face și el așa; luna aceasta să ne trimită cu 190 lei mai puțin din pensie, peste o lună 200 lei... Am spune că ne fură pensia? Să fim convinși că tot așa spune și Dumnezeu despre noi. Statul este slujitorul lui Dumnezeu care trebuie să încaseze taxele pentru a le distribui acolo unde trebuie și noi suntem cei care suntem datori să le plătim.

Neplătirea taxelor arată că nu umblăm după lucrurile de sus/legile Împărăției, care spun să nu furăm și să fim supuși stăpânilor. (Tot pentru aceasta să plățiți și taxele. Căci dregătorii sunt niște slujitori ai lui Dumnezeu. Dați tuturor ce sunteți datori să dați. Romani 13:6, 7) Dacă facem astfel de lucruri și zicem că suntem în lumină, mințim și nu trăim adevărul. (Matei 6:23)

2. **Darurile/mita** un alt lucru vechi, care este practicat azi în multe locuri, chiar și cu gunoierii. Dacă vom renunța la daruri, aceasta ne va aduce greutatea de tot felul, cel mai greu fiindu-ne la spital unde va veni neglijarea și suferința. Însă, dacă vom accepta suferința pe patul de spital pentru că nu dăm daruri, aceasta va fi încununată cu roada care o produce ea, respectiv îndelunga răbdare. (Încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți. Iacov 1:3)

3. **Atitudinea de împotrivire** Încă unul din lucrurile vechi la care ne este greu să renunțăm și care ne asigură un mod de viață fără prea multe neazuri, este atitudinea de împotrivire la cel ce vrea să ne facă rău. Dacă cineva caută să ne ia ce este al nostru, să ne înjosească, omul vechi va căuta diverse soluții pentru ca acest lucru să nu se întâmple. Aceste soluții pot fi gesturi simple de împotrivire, poate fi un răspuns mai dur, poate fi un acces de mânie, sau apelul la poliție...

Să luăm un exemplu: Dacă venim seara de la muncă și cineva ne-a ocupat locul de parcare, ca reacție a nemulțumirii îi vom putea ridica ștergătorul de parbriz. Poate nu-i va păsa și o va pune din nou și atunci îi vom lăsa un bilet amenințător... sau vom apela la.... Pentru a rezolva această problemă, dacă apelăm la lucrurile lumii/la împotrivire vom avea soluție, însă dacă vrem să renunțăm la ea și să apelăm la lucrurile de sus/neîmpotrivire, atunci nu ne va rămâne decât să fim umiliți.

Poate că la unele lucruri de mică importanță (să între cineva înaintea noastră la doctor) suntem de acord ca să nu ne împotrivim, dar dacă ni se pune în pericol stabilitatea financiară, sau integritatea fizică, atunci se schimbă prioritățile și nu mai vedem clar valorile/lucrurile Împărăției.

Dacă nu vom înțelege natura Împărăției la care suntem chemați, cu siguranță nu vom vinde tot ce avem, nu vom renunța la lucrurile vechi care ne asigură un mod de viață fără neazuri/costuri prea mari. Nu vom renunța la această atitudine de împotrivire care ne asigură o normalitate a vieții și nu vom cumpăra neîmpotrivirea care ne va aduce numai neazuri, de la mici la altele foarte mari.

Dar dacă ne aflăm printre cei care vrem să avem parte de Împărăția lui Dumnezeu, atunci va trebui să renunțăm la împotrivire, care ne este atât de

folositoare în această lume și să o înlocuim cu un lucru de sus, caracteristic Împărăției; acesta fiind neîmpotrivirea. (Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Ci, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt. Matei 5:39)

Pentru a ne păstra pacea și pentru a obține îndelunga răbdare, care sunt un produs finit specific Împărăției, trebuie să nu ne împotrivim celor ce ne fac rău.

Dacă dorim să fim în prezența lui Dumnezeu să avem pacea Lui, trebuie să acceptăm prețul renunțării la lucrurile vechi, va trebui să cunoaștem care sunt lucrurile noi și apoi să le înlocuim pe cele vechi cu acestea. (Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile, care puteau să-ți dea pacea! Luca 19:42)

Dacă nu vom înțelege că trebuie să ne ducem mântuirea până la capăt și că trebuie să creștem să fim ca Domnul Isus, dacă nu vom înțelege că în Împărăția lui Dumnezeu toți trebuie să fim oameni ai păcii, îndelung răbdători, să avem dragoste, atunci vom mai păstra lucruri vechi care să ne ferească de necazuri; vom păstra o minimă împotrivire, pentru ca atunci când suntem strânși din toate părțile să ne ușurăm puțin viața, vom să păstra o mică viclenie, un adevăr pe jumătate, o omisiune...

Însă pentru a intra în Împărăția lui Dumnezeu trebuie să vindem tot ce avem/să renunțăm la toate lucrurile vechi ca să putem cumpăra acea comoară/ lucrurile noi cu care să le înlocuim pe cele vechi. (Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu un negustor care caută mărgăritare frumoase. Și, când găsește un mărgăritar de mare preț, se duce de vinde tot ce are, și-l cumpără. Matei 13:45, 46; Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui... Matei 6:33)

Pentru cel ce ia decizie pentru Împărăție, trebuie să se lase în mâna tare a lui Dumnezeu și El va lucra. El ne trasează calea pentru a ne aduce la pace, la îndelungă răbdare, la dragoste... Noi nu trebuie decât să rămânem aproape de El, să ne lăsăm conduși de El. (Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos. Filipeni 1:6; De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El. Evrei 7:25)

Când apare un eveniment nedorit/un necaz, trebuie să apelăm la lucrurile de sus/legile/poruncile Învățătorului nostru, care are instrucțiuni pentru fiecare situație, pe care dacă le vom respecta ne vom schimba tot mai mult după chipul Lui.

Pentru cei care au optat pentru Împărăția lui Dumnezeu va fi un motiv de bucurie atunci când Domnul le dă ocazia să practice neîmpotrivirea/când cineva le face un rău, pentru că știu că doar așa ajung la produsul finit/la desăvârșire. (Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări. Iacov 1:2)

Cercetare personală:

- Mai sunt lucrurile vechi, pentru tine, un mod de viață?
- Iubești valorile Împărăției lui Dumnezeu, ești însetat după neprihănire?
- Ai căutat îndelunga răbdare ca pe o comoară, ai renunțat la împotrivire?

Nașterea din nou

Scriptura ne spune că pentru a vedea Împărăția Lui Dumnezeu și pentru a putea intra în Ea, trebuie să ne naștem din nou. (Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu. Trebuie să vă nașteți din nou! Ioan 3:3, 7)

Nașterea din nou, sau primirea dreptului de intrare/cetățenie în Împărăția lui Dumnezeu este cel mai mare eveniment care poate avea loc în viața unui om.

Așa cum orice naștere biologică are la bază o sămânță, tot așa ne spune și Scriptura în privința nașterii din nou; are la bază o sămânță și aceasta este "sămânța Lui Dumnezeu"! (Oricine este născut din Dumnezeu... sămânța Lui rămâne în el. 1 Ioan 3:9)

Dacă Scriptura ne spune că ne naștem din Dumnezeu, din sămânța Lui, este esențial să înțelegem din ce este compusă această sămânță, să înțelegem din ce trebuie să pornească viața nouă.

Primul capitol din Evanghelia după Ioan îl descrie/identifică pe Dumnezeu ca fiind unul și același cu Cuvântul Lui. (La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Ioan 1:1) Tot așa este descris și Domnul Isus ca fiind Cuvântul care s-a întrupat și care este una cu Tatăl. (Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi... Ioan 1:14; Eu și Tatăl una Suntem. Ioan 10:30; Numele Lui este: "Cuvântul lui Dumnezeu." Apocalipsa 19:13)

Dacă Dumnezeu este descris ca fiind Cuvântul, atunci este de la sine înțeles că și sămânța lui Dumnezeu nu poate să fie compusă din altceva decât din aceeași esență cu Tatăl, adică din Cuvânt, lucru adevărat în multe locuri de Sfânta Scriptură. (Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 8:11; Voi pune (sămânța) legile Mele în inimile lor, și le voi scrie în mintea lor. Evrei 10:16; Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege, vine Cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui. Acesta este sămânța căzută lângă drum. Matei 13:19)

Acest adevăr este extrem de important pentru a putea înțelege în ce fel are loc nașterea noastră din nou; ce înseamnă să ne naștem din Cuvântul lui Hristos

Trebuie să înțelegem că pentru a ne naște din nou nu este suficientă doar credința mentală istorică despre ce a făcut Dumnezeu pentru noi, cum se afirmă astăzi tot mai des: "Crede în jertfa Domnului Isus și ești mântuit". Aceasta nu este suficient!

Va trebui să primim Sămânța lui Dumnezeu care se sădește în noi, să credem Cuvântul Lui/Evanghelia, pentru că numai din ea încolțește nouă viață. (A venit (Cuvântul) la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit... le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu...născuți din Dumnezeu Ioan 1:11- 13)

Atenție mare! Nu te înșela și nu despărți credința în jertfa Domnului Isus de acceptarea/primirea Cuvântului/Legilor Lui care este sădit în inima ta, pentru că această credință nu te mântuiește! Acest adevăr esențial îl regăsim peste tot în Sfânta Scriptură numai să avem ochi să-l vedem! (Cei închipuiți în sămânța căzută

lângă drum, sunt cei ce aud; apoi vine diavolul și ia Cuvântul din inima lor, ca nu cumva să creadă, și să fie mântuiți. Luca 8:12; Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos. Romani 10:17)

Apostolul Iacov reia și întărește această învățătură a Domnului, care ne spune că omul se naște din nou numai dacă primește Cuvântul Domnului. (Primiți cu blândeță Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele. Iacov 1:21; El, de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului. Iacov 1:18)

La fel ne amintește și apostolul Petru despre această sămânță care este Cuvântul lui Hristos/învățăturile Lui. (Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac. Cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este Cuvântul, care v-a fost propovăduit prin Evanghelie. 1 Petru 1:23, 25)

De asemenea și apostolul Pavel ca și ceilalți doi apostoli ne spune că nașterea de sus este prin Cuvântul lui Hristos/Evanghelia Împărăției. (N-aveți mai mulți părinți; pentru că eu v-am născut în Hristos Isus, prin Evanghelie. 1 Corinteni 4:15)

În pilda semănătorului, Domnul Isus ne arăta legătura de nedespărțit dintre credință, Cuvântul Lui și nașterea din nou. În această pildă, Cuvântul lui Hristos/ Evanghelia Împărăției este descris ca fiind sămânța lui Dumnezeu, care este semănată în inima omului și din care încolțește viața nouă. (Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 8:11)

La nașterea unei plante participă trei elemente principale: pământul, sămânța și apa. Asemănător cu nașterea biologică, Scriptura vorbește tot de trei elemente care participă la nașterea din nou.

Inima omului este asemănată cu pământul. (Sămânța, care a căzut pe pământ bun, sunt aceia care, după ce au auzit Cuvântul, îl țin într-o inimă bună și curată, și fac rod în răbdare. Luca 8:15)

Cuvântul lui Hristos/Învățăturile Lui din care germinează viața, este Sămânța. (Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 8:11) Din această sămânță se produce nașterea din nou și are în compoziția ei tot ce este necesar pentru creșterea și desăvârșirea omului. (Iată legământul pe care-l voi face cu ei: Voi pune legile Mele (Cuvântul-Sămânța) în inimile lor și le voi scrie în mintea lor. Evrei 10:16)

Atenție! Să nu confundăm "Legile Mele"/Cuvântul lui Hristos care este Sămânța despre care ne spune Scriptura că urma să vină, cu Legea lui Moise, care a fost dată din pricina călcărilor de lege. (Pentru ce este Legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege, până când avea să vină „Sămânța”. Galateni 3:19)

Sămânța care avea să vină, are vedere desăvârșirea omului. (Iată legământul pe care-l voi face cu ei: Voi pune legile Mele (Sămânța) în inimile lor. Evrei 10:16)

Duhul Sfânt este al treilea element obligatoriu. Așa cum sămânța biologică nu încolțește dacă nu are apă, nici sămânța lui Dumnezeu nu germinează fără Duhul Sfânt. (... prin înnoirea făcută de Duhul. Tit 3:5; ...născut din Duhul. Ioan 3:8)

poruncile lui Hristos.

Dumnezeu sădește în inima noastră sămânța/Cuvântul lui Hristos, adică legile Împărăției Lui și le scrie în mintea noastră.

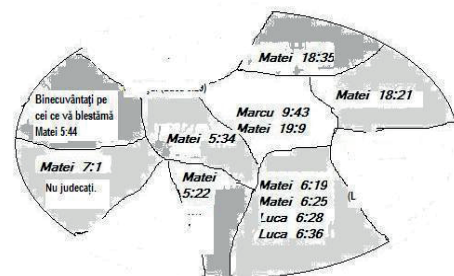
Cuvântul lui Hristos/Evanghelia, în care regăsim codul genetic al chipului lui Dumnezeu, va crește și va rodi în inima omului prin lucrarea Duhului Sfânt, îndelunga răbdare, bunătatea, blândețea.... (... lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu. 2 Corinteni 4:3)

Duhul Sfânt, va germina această sămânță sădită în noi, adică va germina fiecare învățătură în parte și va lucra la creșterea și desăvârșirea noastră. Ex: Este semănată în noi învățătura neîmpotrivirii care va produce prin Duhul ca roadă: pacea, îndelunga răbdare, blândețea, bunătatea. (Suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18; Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit. Ioan 16:13; Vă va învăța toate lucrurile, și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu. Ioan 14:26)

Toate învățăturile Domnului sunt esențiale/fac parte din “materia primă” din care va rezulta produsul finit. Nici o învățătură nu poate fi dată la o parte. Fiecare este o celulă, care prin creștere va fi o parte din chipul Domnului, nici una nu a fost pusă în sămânță fără să aibă un rost.

Unele sunt pentru a obține răbdare, altele pentru a obține bunătate, altele pentru a avea inimă curată, altele pentru a avea blândețe etc. (Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Iată că toate lucrurile s-au făcut noi. 2 Corinteni 5:17)

Fiecare învățătură contribuie cu partea ei la formarea chipului lui Hristos în noi. Duhul Sfânt nu v-a lăsa nici una la o parte și va lucra cu noi pe măsura creșterii noastre. Să înțelegem bine! Dumnezeu nu ne va lua în Împărăția Sa veșnică doar pe baza unei credințe mentale în jertfa Domnului, așa cum cred cei mai mulți, ci trebuie să ne naștem din nou, din El, și să creștem până la statura plinătății lui Hristos, așa cum este scris. (... până vom ajunge toți la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos; Efeseni 4:13)

Sămânță din care lipsesc o parte din informațiile genetice, o parte din învățăturile lui Hristos

Să ne întrebăm ce s-ar întâmpla dacă vom fragmenta sămânța și scoatem din ea câteva învățături; ne mai naștem din Dumnezeu? Să ne închipuim ce s-ar putea

întâmpla dacă am fragmenta o bucăţică din s m nţa biologică. Dacă am scoate celulele care corespund ficatului, inimii, sau creierului? Ar mai exista naştere?

Bine ar fi să înţelegem că dacă nu acceptăm domnia lui Hristos în toate lucrurile neprimind tot ce a zis El, s m nţa nu va fi întregă şi nu va încolţi. (Când un om aude Cuvântul privitor la  mp r tie, şi nu-l înţelege, vine Cel rău şi răpeşte ce a fost semănat în inima lui. Acesta este s m nţa căzută l ng  drum. Matei 13:19)

Să ne verificăm dacă unele învăţături sunt pentru noi prea de tot şi nu le putem suferi? (Mulţi din ucenicii Lui, după ce au auzit aceste cuvinte, au zis: „Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s-o suferi?” Ioan 6:60)

Dacă vom nesocoti doar o poruncă, Duhul nu va putea folosi acea învăţătură pentru a întregi chipul Lui, în noi/roada Duhului. (Ţinta poruncii/inv ţ turilor Evangheliei este dragostea. 1 Timotei 1:5)

Redăm mai jos câteva lucruri/inv ţ turi din  mp r tie care sunt respinse de mulţi dintre noi şi lipsesc din s m nţa care este sădită în inima omului:

1. Să nu te împotrivesţi celui ce-ţi face rău... (Matei 5:39)
2. Orişicui vrea să se judece cu tine şi să-ţi ia haina... (Matei 5:40)
3. Purtaţi-vă sarcinile unii altora. (Galateni 6:2)
4. Vegheaţi să nu fie între voi nimeni... lumesc. (Evrei 12:16)
5. Feriţi-vă să nu def imaţi... (Matei 18:10) Să n-aveţi nici un fel de legături
6. Cine ia de nevastă pe cea l sat  de bărbat, preacurveşte. (Matei 19:9)
7. Femeile să tacă în adunări, căci lor nu le este îngăduit să ia cuvântul în ele.

Căci este ruşine pentru o femeie să vorbească în Biserică. (1 Corinteni 14:34, 35) Femeii nu-i dau voie să înveţe pe alţii, nici să se ridice mai presus de bărbat, ci să stea în tăcere. (1 Timotei 2:12)

8. Nu iubiţi lumea, nici lucrurile din lume. (1 Ioan 2:15)
9. Daţi, dar, Cezarului ce este al Cezarului. (Luca 20:25)

Dacă nu primim învăţăturile Domnului cu privire la neîmpotrivire, judecată, lepădarea de sine, binecuv ntare... din s m nţa nu va germina o viaţa nouă. Dumnezeu  noieşte prin Duhul Sfânt doar pe cei ce ascultă de El. (Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca şi Duhul Sf nt pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El. Fapte 5:32; ...prin înnoirea făcută de Duhul. Tit 3:5)

Trebuie să înţelegem că nu se va putea produce naşterea din nou, din Dumnezeu, dacă vom nesocoti lucrurile de sus/legile care sunt sădite în inima noastră. (Primiţi cu bl ndeţ  Cuvântul sădit în voi, care vă poate m ntui sufletele. Iacov 1:21; ...voi pune legile Mele în inimile lor, şi le voi scrie în mintea lor. Evrei 10:16)

Prin aceste acţiuni nesocotim şi ne împotrivim Duhului Sf nt care are la dispoziţie doar învăţăturile care se regăsesc în s m nţa, pe care le germinează şi ne creşte prin ele pentru a obţine în noi Roada Duhului, în cazurile amintite îndelunga R dare, Bunătatea... (Dacă r m neţi în Mine, şi dacă r m n în voi cu vreunul care, m c rc  îşi zice „frate” totuşi este ... defăimător. (1 Corinteni 5:11)

cuvintele Mele... Ioan 15:7)

Domnul Isus ne spune că numai dacă vom urî omul vechi, dacă vom abandona lucrurile vechi, atunci vom putea începe o viață nouă în Împărăția lui Dumnezeu și aceasta va fi o viață de ucenicie/rob al Lui. (Dacă vine cineva la Mine și nu urăște... chiar însăși viața sa, nu poate fi ucenicul Meu. Luca 14:26)

Pentru a fi o făptură nouă toate lucrurile trebuie să se facă noi. (Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu. 2 Corinteni 5:17, 18)

O dată ce intrăm în școala Domnului prin nașterea de sus, El are instrucțiuni/învățăături care ne vor ajuta să renunțăm la lucrurile vechi. De asemenea vom regăsi învățăături care sunt necesare pentru a obține Rода Duhului și care sunt specifice vieții noi din Împărăție. Va trebui să urmăm învățăturile Domnului, să lucrăm prin credință, îndemnați și călăuziți de Duhul Sfânt.

Vorbirea de rău/defăimarea

Putem observa că este în natura noastră să ne judecăm unii pe alții, să ne osândim și apoi să spunem și altora despre persoana care a fost judecată și osânda pe care i-am dat-o. Poate sunt păcatele cele mai des folosite de omul aflat încă în Împărăția Întinericului. Putem să ne verificăm fiecare, făcând la finalul zilei un mic calcul pentru a vedea pe câți oameni am vorbit de rău, prin neglijarea poruncilor care privesc acest păcat. (Nu judecați, și nu veți fi judecați; nu osândiți... iertați. Luca 6:37; Feriți-vă să nu defăimați. Matei 18:10; Adu-le aminte să nu vorbească de rău pe nimeni. Tit 3:2)

Mulți dintre noi poate se vor justifica astfel: Dar eu când vorbesc lucruri rele despre cineva spun numai adevărul. Însă dacă privim la îngerii care sunt în prezența lui Dumnezeu, ei nu îndrăznesc să calce legea Împărăției cu privire la vorbirea de rău. Ei nu îndrăznesc să-l judece nici măcar pe Satana și să rostească o ocară la adresa lui. (Arhanghelul Mihail, când se împotriva diavolului și se certa cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să rostească împotriva lui o judecată de ocară, ci doar a zis: „Domnul să te mustre!” Iuda 1:9; Îngerii, care sunt mai mari în tărie și putere, nu aduc înaintea Domnului nici o judecată batjocoritoare împotriva lor. 2 Petru 2:11)

Pentru a putea moșteni Împărăția lui Dumnezeu, va trebui să renunțăm la acest păcat grav, să deșțelenim pământul, să-l scoatem din inimă. (Nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici defăimătorii, nici răpareții nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu. 1 Corinteni 6:10)

Vom putea face acest lucru, numai dacă ne vom lăsa călăuziți de Duhul și ne vom supune învățăturilor care privesc părăsirea acestui păcat atât de des folosit.

Pentru a ne putea păstra necontaminați de păcatul vorbirii de rău, trebuie să nu ne însoțim cu vreunul care măcar că-și zice frate, dar este defăimător. (V-am scris să n-aveți nici un fel de legături cu vreunul care, măcar că își zice „frate” totuși

este... defăimător; cu un astfel de om nu trebuie nici să mâncați. Dați afară, deci, din mijlocul vostru pe răul acela. 1 Corinteni 5:11, 13)

Aceste învățături ne vor ajuta să părăsim acest lucru vechi, să golim vasul, dar nu va fi suficient; va trebui să găsim lucrul nou din Împărăție cu care să înlocuim acest păcat îngrozitor.

Binecuvântarea

Acest lucru nou se regăsește în Împărăția lui Dumnezeu cu care trebuie să înlocuim vorbirea de rău. Vom putea binecuvânta în măsura în care ne lăsăm călăuziți de șoapta Duhului, care ne va îndemna să păzim poruncile Domnului cu privire la binecuvântare. Iată câteva dintre ele:

1. Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc. (Matei 5:43, 44)

2. Nu întoarceți rău pentru rău; dimpotrivă, binecuvântați, căci la aceasta ați fost chemați: să moșteniți binecuvântarea. (1 Petru 3:9)

3. Binecuvântați pe cei ce vă prigonesc. (Romani 12:14)

4. Dumnezeu, după ce a ridicat pe Robul Său Isus, L-a trimis mai întâi vouă, ca să vă binecuvânteze. (Fapte 3:26)

Suntem chemați la binecuvântare, acesta fiind unul din lucrurile de sus pregătite de Dumnezeu pentru noi, în care va trebui să umblăm zi de zi. (Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru... 1 Corinteni 2:9)

Atitudinea de a binecuvânta pe cel care te prigonește nu este în natura omului firesc, ea nu vine de la sine, ci numai prin păzirea Legii lui Hristos. Această atitudine față de cei ce ne fac rău ține de dragostea care l-a mintea omului nu s-a urcat. Omul vechi nu va face niciodată acest lucru, pentru el fiind o nebulie. Ca să ajungi să poți binecuvânta, mai întâi trebuie să renunți la mânie, să nu judeci, să nu osândești, să nu te împotrivești... binecuvântarea fiind o cunună a păzirii poruncilor lui Hristos.

Binecuvântarea este opusul defăimării, una se exclude pe cealaltă, nu putem să le avem pe amândouă. (Din aceeași gură iese și binecuvântarea și blestemul! Nu trebuie să fie așa, frații mei! Oare din aceeași vână a izvorului țîșnește și apă dulce și apă amară? Iacov 3:10, 11)

Verifică-te: Binecuvântezi, sau defăimezi? Nu te înșela crezând că vei putea binecuvânta, dacă încă te mânii, încă judeci... Acestea îți vor aduce doar vorbire de rău/defăimare, nu binecuvântare.

Domnul intră cu noi Legământul cel Nou, numai atunci când renunțăm la voia proprie și acceptăm ca El să fie Stăpânul nostru, să ne supunem învățăturilor Lui. Din acest moment pornește viața nouă, o viață de ucenicie. Devenim ucenicii Lui din ziua când îl acceptăm în toate lucrurile ca Învățător și Domn. (V-ați dezbrăcat de omul cel vechi, cu faptele lui. Coloseni 3:9)

A fi ucenicul lui Hristos înseamnă să fii înscris în școala Lui, să înveți de la El lucrurile noi, de sus și să ți le însușești, fiindu-ți strict necesare pentru viața din Împărăție. Devenim ucenicii Lui din prima zi de școală, din prima zi din noua viață.

În școala lui Hristos, suntem robi lui Dumnezeu, Îi suntem supuși în toate lucrurile, ca să ajungem la sfințirea noastră. (V-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică. Romani 6:22)

Nașterea din nou este începutul vieții de ucenic, iar rezultatul uceniciei și a lucrării lui Dumnezeu prin Duhul, este omul după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Întrebări pentru cercetare personală:

– Împlinesc condițiile necesare nașterii din nou, de sus? Am renunțat la lucrurile din lume când am intrat în legământ cu Domnul? Mai sunt plăcerile lumii în viața ta; televizorul lumii, mersul la mare, ...? (Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și laudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. 1 Ioan 2:15, 16)

– Am căutat Împărăția neprihănirii, a păcii și a dragostei ca pe o comoară, am venit la Ușa Împărăției, am auzit mesajul Lui și l-am acceptat/primit?

– Am primit tot Cuvântul care a fost sădit în inima mea, sau doar fragmente din acest Cuvânt?

– Când am intrat în legământul cel nou, i-am spus că voi asculta și voi face tot ce a zis El? Am promis că voi păzi legile pe care le-a sădit în inima mea; acestea fiind legile neprihănirii, păcii și a dragostei? (Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu... un legământ nou; Voi pune legile Mele în mintea lor... Evrei 8:8, 10)

– M-am lepădat de mine însumi, m-am golit de mine, lăsând Cuvântul sădit în mine să lucreze? (Luca 9:23) Sau s-a semănat între spini? (Ieremia 4:3)

– Este El Domnul vieții mele, sau sunt doar la stadiul de ai zice Doamne, Doamne, fără să fac tot ce spune El?

– Este vreo învățătură a Domnului pe care să o nesocotesc? (verifică-te cu: Matei 12:36; Matei 18:9, 10; Tit 3:2; Matei 5:38-48; Luca 9:23; Luca 14:26)

– Este vreo poruncă cu care să nu fiu de acord? (verifică-te cu Ioan 13:13-17; Marcu 10:11, 12; Matei 19:9; Matei 22:21)

– Îndeplinesc condiția necesară pentru a fi ucenicul Domnului? (Și oricine nu-și poartă crucea, și nu vine după Mine, nu poate fi ucenicul Meu. Luca 14:26, 27)

Te rugăm, așa cum stai, singur cu tine însuși, să te verifici în ce situație te afli în acest moment? De aceasta va depinde veșnicia ta!!

Este bine să ne cercetăm fiecare în lumina Cuvântului și să ne întrebăm ce fel de legământ/naștere din nou am avut. Se văd rezultate? Este chipul lui Dumnezeu în noi? Lucrăm conștient pentru a ne asemena tot mai mult cu Domnul? Se văd

roadele lucrării Duhului? Ești prigonit/ai neazuri din pricina neprihănirii?

Ai căutat Împărăția neprihănirii, a păcii și a dragostei ca pe o comoară, și te regăsești printre cei care au părăsit lucrurile din lume? Verifică-te: ești supus autorităților rânduite de Dumnezeu, eviți plata taxelor, iubești lucrurile din lume?

Urmărește lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu așa cum ne spune și Scriptura: neprihănirea, pacea, dragostea, împreună cu cei ce-L caută dintr-o inimă curată. (Fugi de poftetele tinereții, și urmărește neprihănirea, credința, dragostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată. 2 Timotei 2:22)

De același autor:

BISERICA - TRUPUL LUI HRISTOS

HAINA DE NUNTĂ

Poți comanda și le vei primi gratuit!

Înscrie-te și participă la studiul Scripturii, pe teme:

Nașterea din nou; Frica de Domnul; Rода Duhului;
Viața nouă din Împărăție; Biserica - Trupul lui Hristos;

Această broșură se distribuie gratuit.

Dacă crezi că această broșură poate aduce o trezire, te rugăm
participă și tu în lucrarea de distribuire. Ne poți contacta la:

tel. 0744.574.711; sau prin e-mail: petruloga@centru-crestin.ro

Primii oameni creați de Dumnezeu au fost făcuți după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, având însușirile Lui. (Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu. Geneza 1:27)

Omul a fost creat de Dumnezeu să trăiască în Împărăția Sa, dar a fost înșelat de Satan și datorită neascultării, a murit din punct de vedere spiritual, pierzând astfel asemănarea/chipul lui Dumnezeu.

Însă, Dumnezeu, încă înainte să întemeieze lumea, a prevăzut această cădere. Astfel Dumnezeu a prevăzut în acest plan al Lui, nu doar restaurarea, ci și desăvârșirea creației Lui. (În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană. Efeseni 1:4)